ஞானபோதினி

இ யரு. தெ. 6.

இ ஸ்ரீ. Brahmavidya Patrika. நெ. 6.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரிக்கப்படும்

[illegible]

• புத் ஸ்ரீ] நடுக்கவேரி—பிலவஷூ கார்த்திகைமீ க்காக பங்குனிமாதம் இலக்கம் [6

ப்ரஹ்மவித்யா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

பிலவஷூ பங்குனிமீ

வித்வத்விநோதம்.

சகுண நிர்குண சம்வாதம்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

அங்ஙனமே பலசப்தங்களுண்டு.

" ரஸத்துடன்கூடியது, ரஸமில்லாதது, என்றவிடத்துள்ள ரஸபதமானது நல்லரஸத்தைக்குறிக்கிறது, தேமாவானது ரஸத்துடன் கூடியது, எட்டி ரஸமற்றது, என்று ப்ரயோகவுலகத்திலுள்ளன. அப்படியே—ஸ்த்ரீயினிடத்திற்குள் ரூபத்தைதரிக்கிறாள். பந்து, சிலர், ரூபம் இரண்டுகளையுடையபுமானுக்கேஇவளைக்கொடுக்க வேண்டும். ஸ்திரீயானவள் அழகும் ஸௌந்தரியமும, லாவண்யமுமுடையவள், இவளுடைய ரூபமே இவனது கீர்த்தியைப்புகழ்கிறது. ரூபம் யௌவனத்துடன் கூடியவள் ரூபமற்றவள், கெட்ட ரூபமுடையவள், என்றுங்ரூடக்கத்தனவாயுள்ளரூப

[illegible]

பதமானது நல்லதையேகுறிக்கின்றது. “ரூபமற்றது” என்றவிடத்துள்ள ரூபபதமானது எல்லாரூபத்தையும் ஸாமான்யமாகத் தடுக்கிறது. அல்லது நல்லரூபத்தையுமாவது நிஷேதிக்கிறது. ஆயின் அஸத்தைமாத்திரம தடுப்பதில்லை. இவ்விதமே கந்தமும், “சந்தனமகந்தமுடையது. புாசு கந்தரஹிதமானது. சபைாடுவேகந்தமில்லாத புாசுபோல, விளங்குகிறானில்லை. எப்படி நறுகப்புஷ்பித்த விருட்சததின் கந்தமானது வெகுதூரம் வீசுகிறதோ, கந்தங்களைத்தரிக்கிறேன். சந்தனக்கட்டையைத் தேய்க்கத் தேய்க்க கந்தம வீசுகிறது” என்றற்றொடக்கத் தனவன பலவிடம் நல்லதையேகுறிக்கின்றது. அப்படியே சப்தசப்தமும்நற்சப்தத்தையே கூறுகின்றதேதவிர கெட்டசப்தத்தை அன்று. அங்ஙனமேபகவான்பதஞ்சலியுநியம்பினர்—சப்தங்களாலும அபசப்தங்களாலுமசமானமான அர்த்தமேற்படுமபோது என்றும் சப்தங்களாலேயே அர்த்தங்களை அறியவேண்டுமே தவிர அபசப்தங்களாலன்று; ஒவ்வொருசப்தத்திற்கும வெகுகெட்ட சப்தங்களுண்டு. ஓர்சப்தத்தை நனகறிந்து நன்றுபிரயோகம செய்கின்றான். மீண்டுமிபமபுவானேன். சப்தானுசாஸநமெனபது சாஸ்திரமெனபபடுகிறது. சப்தக்ஞானத்தில தாமமுண்டு. அசப்தஞானத்திலில்லை. என்பதாதிஇவ்விடங்களில் சப்தம சபதமென்றதெல்லாம நற்சபதத்தையே கூறுகின்றது. ஸ்பர்சத்துடன் கூடியவெண்பட்டுகள கிடைக்குமபோது கடினஸ்பர்சமுடைய கமபளத்தை என்தரிப்பாாகள். என்றவிடத்துள்ளஸ்பாசமென்றபதம் நல்லஸ்பர்சத்தையே உரைக்கின்றது. ஆகாயம ஸ்பர்சமற்றது. வாயு ரூபமற்றது என்றவிடங்ளில நல்லது கெட்டது ஆகியஇவ்விரண்டையுமே நிஷேதிக்கின்றது. இவ்விதமே அநேகஜன்மமாடுத்துப்பிறகு கடைசியில ஞானமுள்ளவன்என்னை அடைகிறான். பீடையுடையோன அறியவிரும்புபவன,தனமயாசிபபவன. ஞானிஎன்றுப,அப்பாமேசுவான் ஞானத்தாலேயே அடையத்தக்கவன், சத்தியம், ஞானம் அனந்தம. அறிபவன், புத்திசாலி, மிக்க புத்திசாலி,இச்சந்து அக்ஞான அநேசன், வித்தைவிநயத்தைக்கொடுக்கும. அவ்விதத்தையே பந்தரூபமாய் நிற்கின்றது. புத்தியுடையோன, நீதியடைந்தவன், நன்றாய்ப்பேசுபவன். புதத்யானது புத்தியானோர் கற்பிக்கப்படுறது. வஸ்திரத்தாலும்’ சரீரத்தாலும், வாக்காலும், வித்தையாலும், விநயத்தாலும என்பதாதி இவ்விடங்களிலும் நற்பதார்த்தத்தையே விளக்கிக்காட்டுகின்றது. லோகத்திலயோக்கியதைக்குக் காரணம்வஸ்திரமே. இந்தப்பெண புருடனோடு கூடியவள். இவள்பர்த்தாவைஇழந்தவள். இங்கு உயிர்த்திருக்கும் புருடனிடம் நல்லதென்பதை விளக்குகின்றது. மனதைஉடையவன். மானத்தை உடையவன், புத்திசாலி,யசஸ்ஸை அடைந்தவன், கீர்த்தி அடைந்தவன். இவ்விடங்களில்ஸ்வபாவமாகநல்லதையேகுறிக்கின்றது.உடைமைப்பொருளை

[illegible]

க்குறிக்கும் தத்திதவிகுதி இல்லாதவிடத்தும் அப்படியே தானேற்படுகின்றது. பிராமணன்முயற்சி செய்யவேண்டும். முயற்சிசெய்யும்சித்தர்கட்கும். இவ்விடத்தில் முயற்சியென்பது நல்முயற்சியே கூறப்படுகிறதேதவிரக் கெட்டப்பிரயத்தினமன்று. எல்லாகந்தமும், எல்லாரஸமும், இங்கும்கெட்டதுகுறிக்கப்படவில்லை. த்விஜன்நித்தியமும்கன்மத்தைச்செய்யவேண்டும்' கன்மத்தைச்செய். இங்குகன்மங்களைச்செய்கிறவனே' ஜனகர்முதலியமகான்கள் கன்மாவினாலேயே நன்குஸித்திபடைந்தார்கள். உனக்குக்கன்மத்திலேதான் அதிகாரமுண்டு. கன்மாவிலேயேஇருக்கின்றேன்- கெட்டகன்மத்திலுள்ளவர்களுடன் பேசக்கூடாது. இவ்விடங்களிலுள்ள கன்மபதங்கள் நற்கன்மத்தையேகுறிக்கின்றது. தர்மத்தையே சிரேஷ்டமென்றுரைக்கின்றனா. ஆதலபற்றியே தர்மஞ்செய்பவனே ஜனங்களடைகின்றார்கள். தர்மமும் அதர்மமும் சஞ்சரிக்கமாட்டாது. உபகாரம்;உபகாரமற்றது. உபகாரமில்லாவிடில்வருத்தத்தை அடைகின்றான்- இவ்விதமே சாஸ்திரம், சுருதம், ஸ்மிருதம என்பதாதி எண்ணமுடியாதஎவ்வளவோ பிரயோகங்களுண்டு. ஓ! வித்வன்மணியே? இவ்வளவினாலும் ஏற்படுகிறது' ஸாரஸம், ரஸவான், ரஸ்யம, என்னும்பதங்கள் நல்ரசத்தையேகூறுகின்றது. ரூபத்தைஉடையவன்ரூபத்தை உடையவள்என்னுமிடம் நல்லரூபமே சொலலப்படுகிறது. ரூபமென்றகேவலசப்தமும நல்லரூபத்தையேசொல்கின்றது. அரூபம, குரூபம, நீரூபம, என்ற சப்தங்கள் நல்லரூபத்தையும் நிஷேதிக்கின்றது. சிலவிடங்களில்இரண்டையும ஸாமான்யமாய் நிஷேதிக்கின்றது. சந்தனவிருட்சம் வாஸனையுடன் கூடியது. பலாசவிருட்சம்வாஸனையற்றது என்றவிடத்துள்ள கந்தசப்தம்நறகந்தத்தை உரைத்தது. துர்க்கந்தம, பூதிகந்தம என்பனவை கெட்டவாஸனையைக்குறிக்கின்றது, சப்தசப்தம்நற்சப்தத்தைச்சொல்கின்றது. அபசப்தமென்பது கெட்டதுவே. வெண்பட்டுஸ்பர்சத்துடன் கூடியது.கம்பளம்கெட்டஸ்பரசத்துடன் கூடியதுஎன்றதால் ஸ்பர்சமென்றால்நல்லஸ்பர்சமே அர்த்தம். அறிந்தவன் அறியாதவன்ஞானம், அஞ்ஞானம், வித்தை அவித்தை இதுவும நற்பதார்த்தக்குறிப்புதான். புருடனுடன்கூடியவள், புருடனை இழந்தவள். இங்குபுருடனில்லாதவளென்றால் குணத்துடன் கூடியபுருடனில்லாதவளென்றர்த்தம ஏற்படுமா. மேதை, மனஸ் மாநம், யசஸ் கீர்த்திஎன்பதாதிகளும் ஸத்பதார்த்தங்களையே சொல்கினறது. அபுத்தி, அமதி, அமேதை, அயசஸ், என்ற சப்தங்கள் கெட்டதைசொல்கின்றது. துர்ப்புத்திஇல்லை என்றவிடத்துமட்டும் நல்லபுத்தியுடையவன்என்றேற்படுகிறது. பிரயத்தினம், யோகம, கன்மம், தர்மம, உபகாரம, உபகாரமில்லாதது என்றஸமஸ்த பதங்களும உபபதங்களில்லாமலிப்பினை நல்லதையே கூறுகின்றது. இவ்விதமேபிரதிஷேதபதம் பிரதிஷேதத்தையே குறிக்கும் இவவளவு பிரயோகங்களாலும் அந்த

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ண்டுநிச்சயம் செய்யவேண்டும். தோஷத்திற்கு எதிரான குணசப்தம் முதலியவிடங்களில் நல்லது தான் ஸாமான்யமாய் அர்த்தமேற்படும் இதுவே மட்டிலுமன்று. மற்றுசுருதிவாக்கியங்களிலுமிவ்விதமே. கிரமமான அர்த்தம் கர்த்தம்முதலியவிடங்களிற் போல் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஓ வித்வன்மணியே, இன்னும் அதிகமான சப்தப்பிரயோகங்கள் வேண்டுமாயின் வேதத்தினின்றும் லோகத்திலிருந்தும் ஸ்ற்சம்பிரதாய சப்தங்களாய் அனேகம் சொலகின்றேன்.

மற்—இதிருக்கட்டும். இப்படியாயின் பரமேசுவரன் ஸற்குணமணிகளுடன் பொருந்தியவரென்று சொல்லும் வேதபாகத்தின் கதியாது.

ஒந—அர்த்தவாதங்களுடைய கதியே அதற்கும்.

மற்=அங்கும பூகார்த்தவாதங்கள் அவ்வளவாகப்ரசம்ஸையை மட்டிலுமே சொல்லவில்லையே.

ஒந—இருக்கட்டும். அப்படியே இங்கும் இவைகளும வேறுவிதமாய்ச் சொல்லத்தக்கவையே.

மற்=என்ன வேறுவிதம்.

ஒந- முக்தனுகாதவனது திருஷ்டிக்கே என்று.

மற்- ஆயின அது பரமார்த்தமென் றேற்படாதோ.

ஒந- ஆம ஆம்.

மற்—அப்படியாயின்பரமார்த்தமாய்ப் பார்ப்போமாகில் பிர்மமநிர்குணம் என்றோ சப்தம சொலகின்றது.

ஒந—அப்படி இல்லாவிடில் எவ்விதப்பிரமாணத்துடன்கூடியது என்று சொலகிறது.

மற்—மிகதிர? அநேகம் பெரியோர்களிடம் யான் கேட்டிருக்கின்றேன். உபாதபலதிருஷ்டாந்தங்கள் வாகியினது வாக்கைமூடுகின்றது. இதனுல் நிச்சயமேற்பட்டது. ஆனாலும நிர்குணமான வஸ்து ஒன்று எவ்விதமிருக்குமென்று ஆத்மாவினிடம் மிக்கசம்சயம் ஏற்படுகின்றது.

ஒந—ஐய! ஸற்றுநிதானித்துக்கேளும் அதனதுஸ்வரூபத்தைப்பிரமாணத்துடன் நிரூபிக்கின்றேன்.

மற்—இன்னுமொருகாலத்தில ஆகட்டும். என்றிருவரும் இருப்பிடமேகினார்.

சுபம்.

[illegible]
[illegible] ௧0௭ [illegible]

[illegible]
௧0௬ [illegible]

[illegible]
௧0௭
[illegible]

[illegible]
௧0அ
[illegible]

லாவிடினும் வாக்காலாவது, பூமியாலாவது, திருணத்தாலாவது, அல்லது ஜலத்தாலாவதுசத்காரம்செய்யவேண்டும். அப்படியே மனுவும்— திருணம், பூமி, உதகம், நல்லவாக்கு, ஆகிய இவைகள் சுடஸத்துக்களது கிருகத்தில் வீணாகக்கூடாதென்றார். (1o6)

பிக்ஷுகன் பிக்ஷைக்குவந்தால் அவரைப்பூஜைசெய்து பிக்ஷைகொடுக்கவேண்டும். நல்லவிருதமுடையவனுக்கும்படியே. சரியானகாலத்தில் ஸ்நேகிதர்கள், தம்பதிகள், பந்துக்கள் இவர்கள்வந்தால் அவர்களைப் புசிக்கச்செய்யவேண்டும் (1o7)

(வி—ரை) பிக்ஷுவந்தால் சாமான்யமாய்பிக்ஷைதரவேண்டும். நல்லவிரதத்தை உடைய பிர்மசாரியாவது, யதியாவதுவந்தால் அவர்களுக்கு முதலில் ஜலம்கொடுத்து என்பதாதிவிதிப்பிரகாரம்பூஜைசெய்து பிக்ஷைதரவேண்டும். பிக்ஷையென்பது ஒருகிராஸம்தான். கிராஸத்தின் பரிமாணம் மயில்முட்டையளவு. அப்படியே—ஒருகிராஸம்பிக்ஷையெனவும், அக்கிராஸம்நான்குமடங்குசேர்ந்தது புஷ்கலமெனவும், அப்புஷ்கலம் நான்குகொண்டது ஹந்தஎன்றும், அந்தஹந்தமூன்றுமடங்குகொண்டது அக்கிரமெனவும்சொல்லப்படுமென்றார். போஜனகாலத்தில்வந்த ஸ்நேகிதன், சம்மந்தி, பந்துக்கள் இவர்களை சாப்பிடச்செய்யவேண்டும், எவர்களுக்குக்கன்னிகை கொடுக்கப்பட்டதோ, அல்லது எவர்களிடமிருந்துஸ்வீகரிக்கப்பட்டதோ அவர்கள் சம்மந்திஎனப்படுவார்கள். தனது மாதா பிதாவினது வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்பந்துக்களெனப்படுவார்கள் (1o7)

தனது கிருஹத்திற்கு க்ஷோத்திரியன் வந்தால் பெரியரிஷபத்தையாவது, பெரியஆட்டையாவது அவனுக்குக்கொடுத்துப் பூஜையையும், நல்லஆஸனத்தையும், நல்லருசியுள்ளபோஜனத்தையும், நல்லவார்த்தையையுமளிக்கவேண்டும். (108)

(வி—ரை) க்ஷோத்திரியன் தனதுகிருஹத்திற்கு வந்தால் மிக்கபாரத்தைவஹிக்கக்கூடிய ரிஷபத்தையாவது, பெரிய ஆட்டையாவது கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் கொடுப்பது எதற்காக

ஸ்வாது போஜநம் ஸூந்ருதம் வச: ||௧0௮|| ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் த்வர்க்யா: ஸ்நாதகாசார்யபார்திவா: | ப்ரியோ விவாஹ்யஶ்ச ததா யஜ்ஞம் ப்ரத்ய்ருத்விஜ: புந: ||௧0௯|| அத்வநீநோ(அ)திதிர்ஜ்ஞேய: ஶ்ரோத்ரியோ வேதபாரக: | மாந்யாவேதௌ க்ருஹஸ்தஸ்ய

வ்யா- ப்ரதீதி | ஸ்நாதகா:- வித்யாஸ்நாதகோ வ்ரதஸ்நாதகோ வித்யாவ்ரதஸ்நாதகஶ்ச ஸமாப்ய வேதமஸமாப்ய வ்ரதம் ய: ஸமாவர்த்ததே ஸ வித்யாஸ்நாதக: | ஸமாப்ய வ்ரதமஸமாப்ய வேதம் ய: ஸமாவர்த்ததே ஸ வ்ரதஸ்நாதக: | உபயம் ஸமாப்ய ய: ஸமாவர்த்ததே ஸ வித்யாவ்ரதஸ்நாதக: | ஆசார்ய உக்தலக்ஷண: | பார்திவோ வக்ஷ்யமாணலக்ஷண: | ப்ரியோ மித்ரம் | விவாஹ்யோ ஜாமாதா | சகாராச்ச்வஶுர பித்ருவ்ய மாதுலாதீநாம் க்ரஹணம் | ருத்விஜாம் வ்யக்தமாவக்ஷ்யமாண: | ஸ்நாதகாசார்யபார்திவாய | ராஜ்ஞஸ்த்வஶ்ருதஸ்ய ஶ்வஶுரபித்ருவ்யமாதுலாதீநாம் வேதஶ்ரவணாபாவே | ஏதே ஸ்நாதகாதய: | ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் க்ருஹமாகதா மதுபர்க்கேண பூஜ்யா: | மதுபர்க்கலக்ஷணம் வக்ஷ்யதி | ருத்விஜ உக்தலக்ஷணா: ஸம்வத்ஸராப்யந்தரே(அ)பி ப்ரதியஜ்ஞம் மதுபர்க்கேண ஸம்பூஜ்யா: | ௧0௯||

வ்யா- அத்வநீநஇதி | அத்வநி வர்த்தமாநோ(அ)திதிர்வேதிதவ்ய: | ஶ்ரோத்ரியோ வேதபாரக: | ஶ்ரோத்ரியவேதபாரகாவத்வநிவர்த்தமாநௌ ப்ரஹ்மலோகமபீப்ஸதா க்ருஹஸ்தஸ்ய

வேனில், தங்களுக்காக இதை ஏற்படுத்திவைத்திருக்கேனென உபசரிப்பதற்கேதவிறதானத்திற்குமன்று, அதைக்கொல்வதற்குமன்று. ஒவ்வொருசுரோத்திரியனுக்கும்ரிஷபம் கொடுக்கவேண்டும்என்றும், ஸ்வர்க்கபலத்தைத்தராததாயும் லோகத்தில் நிந்திக்கிறதுமான தர்மத்தைச் செய்யக்கூடாதென்றுநிஷேதமுமிருத்தலாலெனக. ஆதல்பற்றிசத்காரம் முதலியதுதான்செய்யவேண்டும். சத்காரமாவது நல்லவரவாவென்று கேட்பதும், ஆஸனம்கொடுப்பதும், காலகழுவ ஜலம் கொடுப்பதும், அர்க்கியம் ஆசமனம் முதலியனக்கொடுப்பதுமே. அவன் உட்கார்ந்தபிறகுதான் உட்கார்ந்துகொண்டு இஷ்டமானசாப்பாட்டை அளிக்கவேண்டும். நல்லவார்த்தையையும் = தாங்கள் எனதுகிருகம் வந்ததால் நாங்களெல்லோரும் தன்னியர்களானோம் என்பதே. சுரோத்திரியனலலாதவன் கிருகமவந்தால் 'சுரோத்திரியனல்லாதவனுக்கு ஜலமும், ஆஸனமும்' என்றுகௌதமர் கூறியிருக்கிறபடி செய்யவேண்டும். (108)

ஒவ்வொருவருஷத்தில் ஸ்நாதகன், ஆசாரியன், ராஜா, ஸ்நேகிதன், மாப்பிள்ளையும், ஆகிய இவர்கள் மதுபர்க்கத்தால் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். ருத்விக்குகள் மட்டிலும் யக்ஞந்தோறும். (109)

(வி—ரை) ஸ்நாதகன், வித்யாஸ்நாதகனெனவும், விரதஸ்நாதகனெனவும், வித்யாவிரதஸ்நாதகனெனவும் மூவகைப்படுவான். வித்யாஸ்நாதகனாவது—வேதத்தைமுடித்துவிட்டு விரதத்தைமுடியாமல் சஞ்சரிப்பவன், விரதஸ்நாதகனாவது— வேதத்தை முடியாமல் விரதத்தைமுடித்து சஞ்சரிப்பவன். வித்யாவிரதஸ்நாதகனென்பவன்— இரண்டையும் முடித்துவிட்டு சஞ்சரிப்பவனென்பது கருத்து. இத்தகையஸ்நாதகர்களும், கீழ்சொன்ன லட்சணம்பொருந்திய ஆசாரியரும், இனிக்கூறப் போகிறலட்சணமுள்ள ராஜாவும், ஸ்நேகிதனும், மாப்பிள்ளையும், ஸம்வத்ஸரம்தோறும் கிருகம்வந்தால் அவர்களை மதுபர்கம்கொண்டு பூஜைசெய்யவேண்டும். மூலத்தில் மாப்பிள்ளையும் என்றுகூறியிருப்பது, மாமனர், சிற்றப்பன், மாமன் முதலியவர்கள் வந்தாலும் இவ்விதமே பூஜை செய்யவேண்டுமென்பதைக் காட்டுவதற்காக. ஸ்நாதகனின் பொருட்டும், தனது கிருஹத்திற்கு வந்த ராஜாவின் பொருட்டும், ஆசாரியனின் பொருட்டும், மாமனரின்பொருட்டும், சிற்றப்பனின்பொருட்டும், மாமன் முதலானவர்களின்பொருட்டும், என்று ஆசுவலாயனர் கூறியிருப்பதாலெனக. சம்வத்ஸரத்திற்குள் ருத்விக்வந்தபோதிலும் யக்ஞம்தோறும் அவன்பூஜிக்கத்தக்கவனே. (109

[illegible]

எவன்மார்க்கத்தில் நடந்துவருகிறானோ அவனே அதிதியெனப்படுகிறான். வேதங்களது கரையைக்கடந்தவன் சுரோத்தியனெனவும் கூறப்படுகிறான். இவ்விருவர்களேமோக்ஷத்தை அடையவிரும்புகிற கிருஹஸ்தனால் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். (110)

(வி—ரை) இங்கு சுரோத்திரியனென்றது வேதம்மட்டிலும் அத்தியயனம் செய்தவனைக் குறித்ததல்ல. மற்று சாஸ்திராத்தியயனமும் செய்தவனே சுரோத்திரியனெனப் படுகிறான். ஏனெனில் ஏகசாகாத்தியயன சம்பன்னனும் சுரோத்திரியனெனக் கூறுவதாலென்க. (110)

நித்திய மன்னியிலுள்ள நிமந்திருணத்தைத் தவிர மற்றபாகங்களில் ருசிபார்க்கக்கூடாது. வாக்கு, கை, கால் இதுகளது சாபல்யத்தை விலக்கியும் அதிகமாய் சாப்பிடுவதையும் விலக்கவேண்டும். (111)

(வி—ரை) இதரர்கள்செய்திருக்கும்பாகத்தில் ருசியைவைக்கக்கூடாது. ஆனால் அநித்தியமான நிமந்திருணத்தில் இவ்விஷேதமேற்படாது. நற்குணமுள்ளவனால் சொல்லப் பட்டால் மறுக்கக்கூடாதென வசனமிருத்தலாலென்க. மற்று வாக்கு கை கால் இதுகளது சாபல்யத்தை வர்ஜிக்கவேண்டும். வாக்கினது சாபல்யமாவது—கெட்டவார்த்தைகள் சொல்வது பொய்சொல்வது முதலியனவே. கையினது சாபல்யமாவது—காரணமின்றிக் கையை அசைப்பது சொடுக்குவது முதலியன. கால்களது சாபல்யமாவது—தாண்டுவது ஏறுவது முதலியனவே. இதுகளையும் நேத்திரம் முதலியதின் சாபல்யத்தையும் விடவேண்டும். ஆண்குறி, வயிறு, கை, கால், நேத்திரம், வாக்கு, இதுகளது சாபல்யம் செய்யக்கூடாதென கௌதமர் கூறியிருப்பதாலென்க. அதிகமாய்ச்சாப்பிட்டால் தேகத்திற்கு அனாரோக்கியம் முதலியது வருமாதலால் அதை வர்ஜிக்கவேண்டும். (111)

அதிதியாய் வந்த சுரோத்திரியனுக்குத் திருப்திவரும்படி உணவளித்து எல்லைபரியந்தம் பின்றொடர்ந்து செல்லவேண்டும். பிறகுபகல்முழுமையும் சிஷ்டர்களுடனும் இஷ்டர்களுடனும் இருக்கவேண்டும். (112)

(வி—ரை) முற்கூறிய சுரோத்திரியனான அதிதியை அல்லது வேதமறிந்த அதிதியையாவது போஜனம் முதலியதால் திருப்திசெய்து தனதுஎல்லைபரியந்தமும் அவனைப்பின்றொடர்ந்து

[illegible] கக௨

[illegible] ககங

[illegible] ககச

வழி அனுப்பவேண்டும். பிறகு தானும புஜித்ததும் மீந்தபகற்பொழுதில் இதிஹாஸம புராணம் முதலியதை யறிந்த சிஷ்டர்களுடனும காவ்யசாஸ்த்ர ப்ரசங்கத்திற் தேர்ந்த இஷ்டர்களுடனும்தனக்கு அனுகூலமான வார்த்தை பேசும பந்துக்களுடனும்கூடிஇருக்கவேணடும். (112)

பிறகுசாயங்கால சந்தியாவந்தனத்தை முடித்து அக்னியுபாஸ்தி செய்து அதன்பிறகு இனத்தாருடன்கூடி பட்டாய்ப்பசித்துப் பிறகு சயனிக்கவேண்டும். (113)

(வி—ரை) பிறகுமுற்கூறிய விதிப்பிரகாரம் சாயங்காலத்திற் செய்யவேண்டிய சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்து அக்னிகளிலும் ஹோமம்செய்து உபஸ்தானம்செய்து முற்கூறப்பட்டதன் கிருகத்திலுள்ள பரிவாரங்களுடன் அல்பபோசனமும் செய்துகொண்டு பிறகு சயனத்திற்குச்செல்லவேண்டும். இங்கு அலபபோசனமும் என்று சகாரத்தினது அர்த்தம் கூறியிருப்பதால் வரவு செலவு முதலியவிஷயங்களிலுள்ள காரியங்களையும் முடித்துவிட்டும் சயனிக்கவெண்டுமென்பதைக்குறிக்கப் படுகிறது. (113)

பிறகு பிராம்மமுகூர்த்தத்திலெழுந்து தனக்குஹிதமாய் முடியும் காரியங்களைச் சிந்திக்கவேண்டும். பிறகு தர்மார்த்த காமங்களை விடாதுதன்சக்திக்குத்தக்கபடி செய்ய வேணடும். (114)

(வி—ரை) பிராம்மமுகூர்த்தத்தில்=நான்காவதுயாமத்தின்பாதியில்மூன்றரையாமத்திற்குமேல் விழித்துக்கொண்டு தனக்குஹிதம் வருமாவென்பதை இதுவரைசெய்யப்பட்டகாரியத்திலும் இனிச் செய்யப்படப்போகிற காரியங்களிலும் யோஜிக்கவேணடும். மற்றும் வேதார்த்தவிஷயமான சம்சயங்களையும் சிந்திக்க வேண்டும். அப்போது சித்தம சஞ்சலப்படாமல் வாஸ்தவம நன்கு விளங்கும்படியான காலமாம். பிறகு தர்மார்த்த காமங்களை அதனதன் காலததில் விட்டு விடாது சக்திக்கேற்றவாறு செய்யவேண்டும். அதுபுருஷார்த்தமாதலாலெனக. அங்கு கௌதமர்— [illegible]த்தையும் மத்தியான்னத்தையும் அபரான்னத்தையும் பலனின்றி விடக்கூடாது. அ[illegible] என்றார். இங்கு இம்மூன்றுகளையும் ஸாமான்யமாய் வி[illegible]. [illegible]னமாயினும் காமம் அர்த்தம இந்த இரண்டையும் தர்மத்திற்கு விரோதமின்றி நடத்தவேண்டும். அவைகளுக்கு தர்மமே மூலமாகையாலெனக. இவ்விதம் தினந்தோறும் அனுட்டிக்கவேண்டும். (114)

मूलम् ॥११४॥ विद्याकर्मवयोबन्धुवित्तैर्मान्या यथाक्रमम् । एतैः प्रभूतैः शूद्रोऽपि वार्धके मानमर्हति ॥ ११५ ॥ वृद्धभारिनृपस्नात

व्या- विद्येति॥ विद्या पूर्वोक्ता ॥ कर्म श्रौतं स्मार्तं च ॥ वयस्तेनाऽतिरिक्तं स्वकीयादाधिक्यं ॥ बन्धुर्बहुस्वजनसम्पत्तिः॥ वित्तं ग्रामरत्नादिकम्॥ एतैः समस्तैः क्रमेण पूज्याः॥ एतद्विद्याकर्मबन्धुवयोवित्तैः प्रभूतैः प्रभूतैर्व्यस्तैर्वा युक्तः शूद्रोऽपि वार्धके अशीतिवर्षादूर्ध्वं मानमर्हति ॥ शूद्रोऽप्यशीतिकोऽवर इति गौतमस्मरणात् ॥ ११५॥

व्या- वृद्धेति॥ वृद्धः स्वस्मादधिकवयाः ॥ भारी भारवान् ॥ नृपोऽभिषिक्तः क्षत्रियमात्रं ॥ स्नातको विद्याव्रतोभयस्नातकः ॥ स्त्री प्रसिद्धा ॥ रोगी व्याधितः ॥ वरो विवाहोद्यतः ॥ चक्री शाकटिकः ॥ चकारादुन्मत्तोन्मत्तादीनां ग्रहणम् ॥ बालवृद्धमत्तोन्मत्तव्याधितभारिस्त्रीस्नातकप्रव्रजितेभ्य इति शङ्खस्मरणात् ॥ एतेभ्यः पन्था देयः । एतेषां समवाये तु इतरेषु स्वयं पन्था देयः ॥ स्नातकाः । नृपस्नातकयोः सह समवाये राज्ञा स्नातकाय इति पन्था देयः ॥ मान्योऽपि स्नातको नृपात् ॥ स्नातकग्रहणं स्नातकत्रयोपलक्षणं न ब्रा-

வித்தை, கன்மம், வயது, பந்துக்கள், தனம் இதுகளுடன் கூடியவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்களே. இவ்வளவுடன் கூடியவன் சூத்திரனாயினும் அவனும் விருத்ததசையில் சத்காரமடையக் கூடியவன்தான். (115)

(வி—ரை) வித்தை= முற்கூறிய லட்சணமுள்ளது. கன்மம்=சிரௌதகன்மம் ஸ்மார்த்த கன்மமும். வயது= தன்னுடைய வயதைக்காட்டிலும் மேலானது அல்லது எழுபதுவயதுக்கு மேற்பட்டவன், பந்து= அநேகதன்னினத்து ஜனங்களுடன் கூடினவன், தனம்= கிராமம் ரத்தினம் முதலியது, இதுகளுடன் கூடியவர்கள் கிரமமாகப் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். கீழ்சொன்ன வித்தை, கன்மம், வயது, பந்து, தனம் இவையாகிய சமஸ்தங்களுடனும் அல்லது இவைகளில் ஒன்றாவது நிறைந்தவன் சூத்திரனாயினும் விருத்ததசையில் அதாவது எண்பதுவயதுக்கு மேற்பட்டவனானால் அவனும் கௌரவிக்கத்தக்கவனேதான். சூத்திரனாயினும் எண்பதுவயதுக்குமேற்பட்டவன் சிரேஷ்டனே எனகௌதமர் வசனமிருத்தலாலென்க. (115)

வயதுமுதிர்ந்தவன் பாரமுடையவன், ராஜா, ஸ்நாதகன், ஸ்திரீ, ரோகி, வரன், வண்டியில்வருபவன், ஆகியஇவர்கட்கு வழிவிலகவேண்டும் இவர்களுக்கு ராஜா மானிக்கத்தக்கவன், அரசனுக்கும் ஸ்நாதகன் மானிக்கத்தக்கவன். (116)

(வி—ரை) வயது முதிர்ந்தவன், ஏதாவது ஒருபாரத்துடன் கூடியவன் அரசன் ஸ்நாதகன் ஸ்திரீ, வியாதியுடையவன், விவாகத்திற்கு முயர்ச்சித்துக்கொண்டிருப்பவன் வண்டியில் வருபவன், மற்றும் மதம்பிடித்தவன், பைத்தியமுடையவன் இவர்கள் வழியில் எதிர்வந்தால் அவர்களுக்கு வழிகொடுத்து விலகவேண்டும். இங்கு சங்கர்—குழந்தை, விருத்தன், மதம்பிடித்தவன் பைத்தியம் கொண்டவன், வியாதியுடையோன், பாரமுடையவன், ஸ்திரீ, ஸ்நாதகன், சன்னியாஸி இவர்கட்கு வழி விட்டு விலகவேண்டுமென்றார். இங்கு அரசனென்றது க்ஷத்திரியஜாதியோனைமட்டிலும் குறிப்பதல்ல. மற்று அரசனாயிருப்பவனெவ்வோனாயுமே குறிக்கின்றது. ஸ்நாதகன் என்றதற்கு முற்கூறியிருக்கிறபடி வித்யாஸ்நாதகன், விரதஸ்நாதகன் வித்யாவிரதஸ்நாதகனாகிய மூன்றுபேர்களுமென்றர்த்தம். இதில் முற்கூறிய விருத்தன் முதலியவர்கள வழியிற் செல்லும்போது அரசன் எதிர்பட்டால் அரசனுக்கு இவர்கள் வழிதாவேண்டும். அவன் மிக்க கௌரவிக்கத்தக்கவனாதலாலென்க. அவ்வரசனும் கூடத்தனக்கு எதிரில்ஸ்நாதகன் வந்துவிட்டால் அவனுக்கு வழி கொடுக்கவேண்டியதுதான். இங்கு ஸ்நாதகனென்றுரைத்தது ஸ்நாதகனை மட்டிலும்தான் குறிக்குமே தவிர பிராமணர்களைக் குறிக்காது. ஏனெனில் எப்போ

[illegible]

[illegible]

தும் பிராமணர்கள் சிரேஷ்டர்களென்றிருத்தலால். இங்கு சங்கர்—இங்கு பிராமணர்களுக்கே முதலில் வழிதரவேண்டும். ராஜாவுக்கென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது பிசகு. பிராமணர்கள் குருவாயும், சிரேஷ்டர்களாயுமிருத்தலால் ராஜாவுக்கு மேற்பட்டவர்களாதலால் அவர்கட்கே முன்பு தரவேண்டுமென்றார். கீழ்ச்சொன்ன விருத்தர் முதலியவர்களுள் வழியில் சந்திக்க நேரிட்டால் மிக்க விருத்தனாயிருப்பவனுக்காவது வித்தை முதலியதில் சிரேஷ்டனாயிருப்பவனுக்காவது விலகவேண்டுமென்பதை சமயம்போல் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். (116)

யாகம் செய்வது, அத்தியயனம் செய்வது, தானம் செய்வது இவைகள் வைசியனுக்கும் க்ஷத்திரியனுக்குமேற்பட்டது. அப்படியே வேதியனுக்குதானம் வாங்கலும்யாகம் செய்விப்பதும், அத்தியயனம் செய்விப்பதும்அதிகரித்ததர்மம். (117)

(வி—ரை) பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், இவர்களுக்கு யாகமும், அத்தியயனமும், தானமும் பொதுவாய் ஏற்பட்டதர்மங்கள் இக்கன்மங்கள் பிராமணோத்தமர்கட்குமுண்டெனக்கொள்க. பிராமணனுக்குமட்டிலும் யாகம்செய்விப்பதும் அத்தியயனம் செய்விப்பதும், தானம் வாங்குவதுமான இக்கன்மங்கள் அதிகமானவை. இங்கு பொருளில் அப்படியேஎன்றுகுறித்தது வேறுஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்டுள விருத்திகளையும் குறிப்பதற்காக. இங்கு கௌதமர்—தனதுவிருத்திக்காகக்கிருஷியையும் வியாபாரத்தையும், வட்டிஜீவனத்தையும் கைக்கொள்ளலாம். ஆனால் க்ஷத்திரிய வைசியர்கள் அத்தியயனம் சொல்லிவைப்பது என்பது பிராமணன் ஆக்ஞைபின் பேரிற்தான் ஏற்படும். ஆபத்காலத்தில் பிராமணனுக்கு அப்பிராமணனிடத்திருந்தும் வித்தியாகிரகணம் செய்வதும் அவருடன் கூடிச்செல்வது அவருக்கு சுச்ரூஷை செய்வது முதலியதமேற்படலாம்.முடிந்தபிறகு பிராமணனே அவனுக்குகுருவென்றுகூறிஇருக்கிறார். ஆபத்காலம் தவிர மற்றயகாலத்தில் வேதியனுக்கு ஆறுகன்மங்களும் ஏற்பட்டது. அதில் யாகம் அத்தியயனம், தானம், முதலிய மூன்றும் தர்மப்பிரயோசனத்திற்காக. யாகம்செய்விப்பது அத்தியயனம் செய்விப்பது, தானம்வாங்குவதாகிய இம்மூன்றும் தனது விருத்திக்காக. முன்மூன்று கன்மங்களுக்கும் பின்மூன்று கன்மங்களே ஆதாரமானவை. யாகம்செய்விப்பதும் அத்தியயனம் செய்விப்பதும் பரிசுத்தனிடமிருந்தும் தானம்வாங்குவதும்என்

नां परिपालनम् । कुसीदं कृषिवाणिज्यं पाशुपाल्यं विशः स्मृतम् ॥ ११८ ॥
शूद्रस्य द्विजशुश्रूषा तयाऽजीवन् वणिग्भवेत् । शिल्पैर्वा विविधैर्जी-
वेद्द्विजातिहितमाचरन् ॥ ११९ ॥

णि न्यवस्थया कर्माणि न प्रतिग्रहादीनि ॥ द्विजातीनामध्ययनमिज्या दानं ब्राह्मण- स्याधिकाः प्रवचनयाजनप्रतिग्रहाः पूर्वेषु नियम इति गौतमस्मरणात् ॥ ११७ ॥

प्र- प्रधानमिति ॥ क्षत्रियस्य प्रजापालनं प्रधानं कर्म ॥ धर्मार्थं वृत्त्यर्थं च ॥ वैश्यस्य कुसीदकृषिवाणिज्यपाशुपाल्यानि वृत्त्यर्थानि कर्माणि ॥ कुसीदं वृद्ध्यर्थं द्रव्यप्रयोगः ॥ लाभार्थं क्रयविक्रयो वाणिज्यं । शेषं प्रसिद्धं ॥ शस्त्रास्त्रभृत्त्वं क्षत्रस्य वणिक्पशुकृषिर्विशः ॥ आजीवनार्थं धर्मस्तु दानमध्ययनं यजिरिति मनुस्मरणात् ॥ ११८ ॥

शू- शूद्रस्येति । शूद्रस्य द्विजशुश्रूषा प्रधानं कर्म ॥ धर्मार्थं वृत्त्यर्थं च ॥ तत्र ब्राह्मणस्य शुश्रूषा परो धर्मः । विप्रसेवैव शूद्रस्य विशिष्टं कर्म कीर्त्यत इति मनुस्मरणात् । यदा पुनर्द्विजशुश्रूषया जीवितुं न शक्नोति तदा वणिग्वृत्त्याऽजीवेत् ॥ नानाविधैर्वा शिल्पैर्द्विजातीनां हितं कुर्वन् यादृशैः कर்मभिर्द्विजातिशुश्रूषायां योग्यो भवति तादृशानि कर्माणि

று மனு கூறியிருப்பதாலென்க. ஆகையால யாகம முதலியவைதான் அவசியம் செய்யவேண்டியவைஎன்றேற் பட்டதேதவிர்தானம் வாங்குவது முதலியதல்ல. த்விஜாதிகட்கு அத்தியயனம், யாகம், தானம் மூன்றும் உண்டு. யாகம்செய்விப்பது அத்தியயனம் செய்விப்பது தானம்வாங்குவதுஎன்ற மூன்று கன்மங்கள் பிராமணனுக்கு அதிகம். முன் சொன்னவையே நியதம்என்றும் கௌதமர் கூறியிருப்பதாலென்க. (117)

க்ஷத்திரியனுக்குப் பிரஜைகளை ரக்ஷிப்பது முக்கியமாய் ஏற்பட்ட கன்மம் வட்டிஜீவனமும் கிருஷிசெய்வதும் வியாபாரம் செய்வதும் பசுபாலனம் செய்வதும் வைசியனுக்கேற்பட்ட கன்மங்கள். (118)

(வி—ரை) க்ஷத்திரியனுக்கு பிரஜாபாலனமே முக்கியகன்மம். அது அவனுக்கு தர்மார்த்தமும் விருத்தி நிமித்தமாயுமேற்படுதலால். வைசியனுக்கு வட்டி ஜீவனமும் கிருஷியும் வியாபாரமும் பசுபாலன முதலியன விருத்திக்காக ஏற்பட்டவை. வட்டி ஜீவனமென்றால் திரவியத்தை விருத்திசெய்வது. லாபத்திற்கு விற்பனைசெய்வது வியாபாரம். மற்றது வெளி. சஸ்திரம் அஸ்திரம் முதலியது க்ஷத்திரியன் தரிக்கவேண்டுமென்றும், வியாபாரம் பசுபாலனம் கிருஷி முதலியது வைசியனுக்கென்றும், தானம், அத்தியயனம், யாகம் இவைகளும் ஜீவனுள்ள பரியந்தம் ஏற்பட்டுள்ள தர்மமென்று மனு கூறியிருப்பதாலென்க. (118)

சூத்திரனுக்குத் துவிஜர்களுக்கு சுச்ரூஷையே ஏற்பட்டது. அதனால் ஜீவிக்கச் சக்தியற்றவன் வியாபாரவிருத்தியால் ஜீவிக்கலாம். த்விஜர்கட்கு ஹிதமான அனேக வித சில்பங்களாலும் ஜீவிக்கலாம். (119)

(வி—ரை) சூத்திரனுக்கு துவிஜர்களது சுச்ரூஷையே பிரதானமான கன்மம். அது அவர்களுக்குத் தர்மார்த்தமும் விருத்தியர்த்தமும் ஏற்பட்டது. அதிலும் பிராமணனது சுச்ரூஷையே உயர்ந்த தர்மம். ஏனெனில் சூத்திரனுக்குப் பிராமணனது ஸேவையே உத்தமமான தர்மமென்று மனு கூறியதாலென்க. எப்போது த்விஜசுச்ரூஷையால் ஜீவிக்கச் சக்தியற்றவனாயிருக்கின்றானோ அப்போது வியாபாரவிருத்தியால் ஜீவிக்கலாம். த்விஜர்களுக்கு ஹிதமான சில்பமென்றால் எவ்விதம் சில்பம் செய்தால் த்விஜர்களது சுச்ரூஷா விஷயத்தில் அயோக்கியனாகமாட்டானோ அவ்விதம் சில்பங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றர்த்தம். இவ்விதமே தேவலராலும்

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌤𑌃 | 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||௧௨௦|| 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 | 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌮𑍋 𑌦𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮-
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ||௧௨௧|| [illegible]

[illegible] ௧௧௯||

[illegible] ௧௨௦

[illegible]

சொல்லப்பட்டது. அதாவது சூத்திரர்களது தர்மம் த்விஜர்களது சுச்ருஷை,பாபம்செய்யாது களத்திரம் முதலியவர்களை ரக்ஷிப்பது, உழுவது, பயிரிடுவது பசுபாலனஞ்செய்வது, சுமையெடுப்பது, வியாபாரஞ்செய்வது, சித்திரமெழுதுவது, நர்த்தனஞ்செய்வது பாடுவது வேணுகானம் செய்வது, வீணைவாசிப்பது, முரஜம் வாசிப்பது, மிருதங்கம் வாசிப்பது ஆகிய இவைகளே. (119)

தனதுபாரியையினிடம் ரதியோடு கூடியவனும், சுத்தனும் சிராத்தம் கிரியை இவைகளில் ஆசையுள்ளவனும் இருந்து நமஸ்காரமென்ற மந்திரத்தால் பஞ்சயக்ஞங்களையும்விடாமல் நடத்தவேண்டும். (120)

(வி—ரை) தனதுபாரியையினிடமே ரதிக்கிரியையை நடத்தவேண்டுமேதவிர சாதாரணமானபரஸ்திரீகளிடம் கூடாது. சுத்தனெனில் வெளியும்உள்ளும் த்விஜர்கள்போல் சுத்தனுயிருக்கவேண்டும். சிராத்தம்=நித்யநைமத்திக காம்யகன்மம. கிரியை—அவிருத்தமில்லாதஸ்நாதகவிரதம் முதலியது இவைகளில் ஆசையுள்ளவனுயிருக்கவேண்டும் நம: என்றமந்திரத்தால் முற்கூறப்பட்ட பஞ்சமகாயக்ஞங்களையும் பிரதிதினமும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். சிலர்இதற்குநமஸ்காரமே மந்திரமென்கின்றனர். (தேவதாப்ய: பிதிருப்யஸ்ச்ச மஹாயோகிப்யஏவச, நமஸ்வாதாயை ஸ்வாஹாயை நித்யமேவநமோநம:) என்னும் சொல்கின்றனர் நம: என்பதுதான்மந்திரமென மற்றும் சிலர். இதில்வைசுவதேவமென்னும் கன்மாவை வைதிகாக்னியிலேயே தான் செய்யவேண்டுமேதவிர வைவாஹிகாக்னியிற் கூடாதென்றுர் ஆசாரியார். (120)

(அ—கை) இனிஸமஸ்தர்கட்கும்சாதாரணமான தர்மத்தைக்காட்டுகின்றுர்

அஹிம்ஸை, ஸத்தியம், திருட்டின்மை, சௌசம், இந்திரியநிக்கிரஹம், தானம், தமம்,தயை, பொறுமை, இவ்வளவும் ஸமஸ்தர்கட்கும தர்மஸாதனமானகன்மம். (121)

(வி—ரை) அஹிம்ஸை=பிராணி பீடையல்லாதிருப்பது, ஸத்தியம—பிராணிபீடையின்றியதார்த்தம் சொல்வது, திருட்டின்மை=கொடுக்கப்படாததை கிரகிக்காமலிருப்பது, சௌசம்=வெளியும் உள்ளும்சுத்தியுடனிருப்பது, இந்திரியநிக்கிரஹம்=புத்தி, கன்மம், இந்திரியமாகியஇவைகளைஒரேவிஷயத்தில் எப்போதும நிலைநாட்டுவது, தானம்—தனது சக்திக்கேற்றபடி

[illegible]

பிராணிகட்கு அன்னம், தீர்த்தம்முதலியவைகொடுத்து அவைகளின்கஷ்டத்தை நீக்குவது, தமம்=சித்தத்தைஅடக்குவது, தயை=தன்னை அடைந்தவனைக்கைவிடாது இரக்ஷிப்பது, பொருமை=ஒருவன்தனக்கு அபகாரம்செய்தபோதிலும்எப்போதும்இருப்பதுபோலிருப்பது, ஆகிய இவைகள் ஸமஸ்தர்களானவர்கட்கும் அதாவது அந்தணர்முதலந்தியஜன் வரையிலுள்ளவர்கட்கும்முக்கியமானதர்மஸாதனமெனவறிக. (121)

வயது, புத்தி, அர்த்தம், வாக்கு, வேஷம், சுருதம், அபிஜனம், கன்மம், ஆகிய இவைகளுக்குத்தகுந்த விருத்திகளுடனும், குடிலமின்றியும், த்வேஷமின்றியுமிருத்தல்வேண்டும். (122)

(வி—) வயது=பால்யம் யௌவனம் முதலியது, புத்தி=லௌகிக வைதிக விஷயங்களில் ஸ்வாபமாய்த்தோன்றுவது, அர்த்தம்=தனம் கிருஹம் வய்ல்முதலியன, வாக்கு=சொல்லுவது, வேஷம்=வஸ்திரம் மாலை முதலியதாற் செய்துகொள்வது, சுருதம்=புருஷார்த்தமான சாஸ்திரசிரவணம், அபிஜனம்=குலம், கன்மம்=விருத்திக்காக பிரதிக்கிரஹம்முதலியது செய்வது, இவைகட்குத்தகுந்தகன்மங்களை அனுட்டிக்கவேண்டும். எப்படியெனில் விருத்தனாயிருப்பவன் தனக்கு உசிதமான கன்மத்தை அனுட்டிக்க வேண்டுமேயொழிய யௌவன வயதுள்ளவன் செய்யவேண்டியகன்மத்தையும் பாலியனுடையகன்மத்தையும் செய்யக்கூடாது. இவ்விதமே புத்திமுதலியவிடங்களிலும்கண்டுகொள்க. குடிலம்=கெட்டவழி, த்வேஷம்=பொருமைமுதலியது. (122)

(அ—கை) இவ்விதம் ஸ்மார்த்தகன்மங்களை நிரூபித்து இப்போது சிரௌதகன்மங்களைக் குறிக்கின்றார்.

மூன்று வருடத்திற்கு அதிகமாகவே எவனுக்குஅன்னத்திற்கு இருக்கின்றதோ அவன் தான்ஸோமயாகம் செய்யவேண்டும். எவனுக்கு ஒருவருடத்திற்கு வேண்டியதிருக்கின்றதோ அவன்ஸோமயாகத்திற்கு முந்திய கிரியைகளைச்செய்யவேண்டும். (123)

(வி—ரை) மூன்று வருஷத்திற்கு மேலும் ஜீவனத்திற்கு வேண்டிய சாமான்கள் எவனுக்கிருக்கின்றதோ அவனே ஸோமயாகம் செய்யவேண்டும். இதற்குக் குறைந்ததனமுடையவன் அந்தயாகத்தைச் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில்—இதற்குக்குறைந்த தனமுள்ள எந்தத்விஜன் ஸோமபானம் செய்கின்றானோ, அவன் அதற்கு முன்ஸோமபானம் செய்திருந்தபோதிலும்

யணேஷ்டிஶ்ச சாதுர்மாஸ்யாநி சைவ ஹி ॥௧௨௪॥ ஏஷாமஸம்பவே குர்யாதிஷ்டிம்
வைஶ்வாநரீம் த்விஜ: ॥௧௨௪-௨॥ ஹீநகல்பம் ந குர்வீத ஸதி த்ரவ்யே பலப்ரதம் ।

ஜ: ॥ ஸர்வஸ்யைவ ஸோமேவாபி நதஸ்யாப்நோதி தஸ்மாதிதி தோஷஶ்ரவணாத் । ஸ ச கார்யாபிப்ராயேண । நித்யஸ்யாவஶ்யகர்தவ்யத்வாத் । யஸ்ய வர்ஷஜீவநபர்யாப்தம் தநம் பவதி ஸ ப்ராக்ஸௌமிகீ: ஸோமாத்ப்ராக்தநா: । ப்ராக்தநா: ஸோமாத் ப்ராக்ஸௌமிக்ய: । காஸ்தா: அக்நிஹோத்ரதர்ஶபூர்ணமாஸ பஶுசாதுர்மாஸ்யாநி காம்யாநி தத்விகாராஶ்சேஷ்டா: க்ரியா: குர்யாத் ॥ ௧௨௩ ॥

வ்யா- ஸர்வகார்யாணி ஶ்ரௌதாநிகர்மாண்யபிதாயேதாநீம் நித்யாந்யாஹ । ப்ரதீதி ॥ ஸம்வத்ஸரே ஸம்வத்ஸரே ஸோமயாக: கார்ய: ॥ பஶு: ப்ரத்யயநமயநே அயநே தக்ஷிணோத்தராஸம்ஜ்ஞிதே நிரூட: பஶுயாக: கார்ய: । ததாப்தி ஸம்வத்ஸரம் வா பஶுநா ஸம்வத்ஸரே யஜேத । ஷண்ணாம் ஷண்ணாம் வா மாஸாநாமேவமாத்யக இதி ஸ்மரணாத் ॥ ஆக்ரயணேஷ்டிஶ்ச ஸஸ்யோத்பத்தௌ கர்தவ்யா । சாதுர்மாஸ்யாநி ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் கர்தவ்யாநி ॥ ௧௨௪ ॥

வ்யா- ஏஷாமிதி । ஏஷாம் ஸோமாதீநாம் நித்யாநாம் அஸம்பவே க்ருச்ச்ராதபி அஸம்பவே தத்காலே வைஶ்வாநரீமிஷ்டிம் குர்யாத் ॥ ௧௨௪-௨

வ்யா- கிஞ்ச ஹீநகல்பமிதி ॥ யோ யம் ஹீநகல்ப உக்த: ஸதி த்ரவ்யே தம் ந குர்வீத: । யத: பலப்ரதம் காம்யம் கர்மாப்யஹீநகல்பம் ந குர்வீதைவ ॥ ௧௨௫ ॥

அப்பலனையும் இழந்துவிடுவான் என்றுதோஷம் கூறியமையாலென்க. இதுகாம்யாபிப்பிராயமாய்ச்சொன்னதாயறிக. ஏனெனில் நித்தியம் ஆவசியகமானபடியால் அவ்விடம் இன்னியமம்செல்லாது. எவனுக்குஒருவருடத்திற்குத்தேவையான அன்னமிருக்கின்றதோ அவன் ஸோமயாகத்திற்குமுந்திய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும். அவையாவன. அக்னிஹோத்திரம், தர்சபூர்ணபசு, சாதுர்மாஸ்யம் ஆகிய காம்யங்கள் இக்கிரியைகளைச் செய்யலாமென்பதர்த்தம். (123)

(அ—கை) இவ்விதம் காம்யங்களான சிரௌதகன்மங்களைப் புகழ்ந்து இப்போதுநித்தியகன்மங்களைக்குறிக்கின்றார்.

வருடந்தோறும் ஸோமயாகமும்அயனந்தோறும் பசுயாகமும், ஆக்கிராயணேஷ்டியும், சாதுர்மாஸ்யமும்நடத்தவேண்டும். (124)

(வி—ரை) ஸம்வத்ஸரந்தோறும் ஸோமயாகம் செய்தல்வேண்டும். அயனந்தோறும்அதாவதுதட்சிணயனத்திலுமுத்தராயணத்திலும் பசுயாகம் செய்யவேண்டும் அல்லதுவருடத்திற்கு ஒருமுறையாவதுநடத்தவேண்டும். அப்படியே பசுவினால் சம்வத்ஸரத்தில் யாகஞ்செய்யவேண்டும். அல்லது ஆறு மாதத்திற் கொருமுறையாவது செய்யலாமென்று சிலர்என்றுபிரமாணவசனமிருந்தலாலென்க. ஆக்கிராயணேஷ்டி என்பது பயிர்களது உத்பத்திகாலத்திற்செய்யவேண்டியது. சாதுர்மாஸ்யமென்பது ஒவ்வொரு வருடத்திலும் செய்யவேண்டியது (124)

இவைகள் ஸம்பவிக்காவிடில்த்விஜன் வைசுவான ரேஷ்டியையாவதுசெய்யவேண்டும்.(124௨

(வி—ரை) இவைகள்=முற்கூறப்பட்டுளஸோமயாகம் முதலியநித்தியகன்மங்கள். இவைகள் கஷ்டப்பட்டும் நடக்காவிடில் அக்காலத்தில் த்விஜன்வைசுவான ரேஷ்டியையாவது செய்துமுடித்தல்வேண்டும். (124௨

திரவியமிருக்கும்போதுபலனைக்கொடுக்கும் கன்மாவை ஹீநகல்பமாய்ச் செய்யக்கூடாது. (125)

(வி—ரை) திரவியமிருக்கும்போதுமுற்கூறப்பட்டலட்சணப்படிஹீநகல்பமாய் பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய காம்யகன்மங்களைச் செய்யவேகூடாது. (125)

[௧௨௫] ஶூத்3ராத்3யாஜ்ஜாயதே யஜ்ஞ காரணாத்3 பி4க்ஷிதாஸ்ய | யஜ்ஞார்த2ம்ʼ லப்3த4மத3த3த்3
பா4ஸ: காகோ(அ)பி வா ப4வேத் || குஸூலகும்பீ4தா4ந்யோ வா த்ர்யாஹிகோ(அ)
ஶ்வஸ்தநோ(அ)பி வா | ௧௨௬ || ஜீவேச்சாபி ஶிலோஞ்சே2ந ஶ்ரேயாநேஷாம்ʼ பர:

வ்யா- ஶூத்3ராதி3தி | யஜ்ஞார்த2ம்ʼ ஶூத்3ராத்3 யதா3பாவதே ஜந்மாந்தரே ஶூத்3ராஜ்ஜாயதே |
ய:புநர்யஜ்ஞார்த2ம்ʼ யாசிதம்ʼ ஸர்வம்ʼ ந ப்ரயச்ச2தி | நத்யஜதி ஸபா4ஸ: காகோவாப4வேத்ஸ
த்3ருஶோ ப4வேத் | யதா2ஹ மநு:- யஜ்ஞார்த2மர்த2ம்ʼ பி4க்ஷித்வா யோ ந ஸர்வம்ʼ ப்ரயச்ச2தி | ஸயாதி
பா4ஸதாம்ʼ விப்ர:காகதாம்ʼ வா ஶதம்ʼ ஸமா இதி || பா4ஸ: ஶகுந்த:|| காக:ப்ரஸித்3த4: ||

வ்யா- குஸூலேதி || குஸூலம்ʼ கோஷ்ட2கம் | கும்பீ4 உஷ்ட்ரிகா | குஸூலம்ʼ ச கும்பீ4 ச
குஸூலகும்பீ4 | தாப்4யாம்ʼ பரிமிதம்ʼ தா4ந்யம்ʼ யஸ்ய ஸ ததோ2க்த:| குஸூலதா4ந்ய:ஸ்யாத் |
கும்பீ4தா4ந்யோ வா | தத்ர த்3வாத3ஶாஹம்ʼ ப4ரணபோஷணக்ஷமஸ்ய தா4ந்யஸ்ய நிசய:
குஸூலதா4ந்ய: | கும்பீ4தா4ந்யஸ்து ஷடஹக்ஷமஸ்ய தா4ந்யஸ்ய
நிசய: | த்ர்யஹபர்யாப்தம்ʼ தா4ந்யம்ʼ யஸ்யாஸ்தீதி ஸ த்ர்யாஹிக: | ஶ்வ:ப்ரயோஜநம்ʼ தா4ந்யம்ʼ யஸ்யாஸ்தீதி
ஶ்வஸ்தந: || நவித்3யதே ஶ்வஸ்தநம்ʼ யஸ்யாஸௌ அஶ்வஸ்தந:|| ௧௨௬௨||

வ்யா- குஸூலதா4ந்யாதி3 ஸம்ʼசயோபாயமாஹ | ஜீவேதி3தி | ஶாஸ்யாதே3ரர்ஜந ப4திதஸ்ய
த்ருத்தே ஏகைகஸ்ய கணஸ்ய உபாதா3நம்ʼ ஶில: | உஞ்ச2: ப்ரதிதஸ்யைகைகஸ்ய கணஸ்யோபாதா3நம்ʼ உஞ்ச2: || ஶிலம்
உஞ்ச2ம்ʼ ச ஶிலோஞ்ச2ம் | தேந ஶிலோஞ்சே2ந வா குஸூலதா4ந்யாதி3ஶ்சதுர்விதோ4 க்3ருஹஸ்தோ2
ஜீவேத் | ஏஷாம்ʼ குஸூலதா4ந்யாதீ3நாம்ʼ ப்3ராஹ்மணாநாம்ʼ க்3ருஹஸ்தா2நாம்ʼ சதுர்ணாம்ʼ

எவனொருவன் சூத்திரனிடமிருந்து யாகத்திற்காக யாசிக்கின்றானோ, அவன்சண்டா
ளனாய் ஆகின்றான். எவன்யக்ஞத்திற்காகக் கிடைத்தபணத்தை முழுமையும்செலவு
செய்கின்றானில்லையோ அவன்பாஸமாயாவது காக்கையாயாவதுண்டாகின்றான். (126

(வி—ரை) யக்ஞத்திற்காக என்று சூத்திரனையாசனம் செய்தால் அவன்ஜன்மாந்திரத்தில்
சண்டாளனாய்ஜனிப்பான். எவனொருவன் யக்ஞத்திற்காக யாசித்துக் கிடைத்தபொருளனைத்
தையும் செலவுசெய்கிறானில்லையோ அவன்பாஸமென்ற கள்ளிக் காக்கையாயாவது அல்லதுகாக்
கையாகவாவது நூறுவருஷமிருப்பான். அப்படியேமனுவும்—யக்ஞத்திற்காகக் கிடைத்ததனமனை
த்தையும் எவன்கொடுக்கவில்லையோ அந்தவேதியன் நூறுவருடபரியந்தமும் கள்ளிக்காக்கையா
கவாவது காக்கையாகவாவது ஜனிப்பான்என்றார். (126)

குஸூலபரிமாணதான்யத்தைஉடையவனாயாவது கும்பீபரிமாணதான்யத்தை உடையவ
னாகவாவது மூன்றுநாட்களுக்குப் போதுமானதான்யத்தை உடையவனாகவாவது அ
ன்றைக்குப்போதுமானதைக் கொண்டாவதுஜீவிக்கவேண்டும். (126௨)

(வி—ரை) குஸூலபரிமாணதான்யமென்பது ஓர்குடும்பத்திற்குப் பனிரெண்டுநாட்களுக்
குப்போதுமான தான்யம் உள்ளநிறைக்குப்பெயர். கும்பிதான்யமென்பது ;தனதுகுடும்பத்
திற்கு ஆறுநாட்களுக்குக் காணக்கூடியதே. மூன்றுநாட்கட்குப்போதுமான தான்யத்தாலாவது
அன்றைக்குப்போதுமானதைக் கொண்டாவதுபிழைக்கவேண்டும். (126,௨)

(அ—கை) இனிஇவ்விததான்யங்கள் சம்பாதிக்கும்முறையைக்காட்டுகின்றார்.

ஸிலத்தாலாவது உஞ்சத்தாலாவது ஜீவிக்கவேண்டும். இதுவே இவர்கட்குமுக்கிய
மானசிரேயஸ்ஸைக்கொடுக்கும். (127)

(வி—ரை) வயல்முதலிய இடங்கள்ல்விழுந்துகிடக்கும் நெற்பயிர்களைக் கிரஹிப்பதுசிலம்
எனப்படும். கீழ்விழுந்துகிடக்கும் ஒவ்வொருதான்யத்தையும் பொருக்கிஎடுப்பது உஞ்சமெ
னப்படும். இதனால்குஸூலதான்யம்முதலியபரிமாணத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டுகிருஹஸ்
தனானால்வரும்ஜீவிக்கவேண்டும். இவ்விவிமானகுஸூலம் முதலியஅவபிராமணகிரஸ்தாசிர

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍॥

மத்தவர்கட்கேதான்; இவ்விதம்செய்துவந்தால் அவர்கட்கு பிறகுசிரேயஸ்ஸும்எப்போதும்புண்யமும்உண்டாகும். இங்குசொல்லிவந்தவையெல்லாம்த்விஜர்களானமூவர்ணத்தவர்க்குமுறியது. அவ்விதமாயினும் இதுமட்டிலும்வேதியனைத்தான் குறிக்கின்றது. எனெனில்வித்தை, பொருமைமுதலியதுடன் இவர்களே கூடியிருத்தலாலென்க. அப்படியே மனுவும்—வேதியன் ஆபத்தைபடையாதகாலத்தில் எப்போதும் துரோகசிந்தைஇல்லாமலாவது அல்லதுஅல்பதுரோகசிந்தையுடனாவதுஇருக்கும் விருத்திஎதுவோ அதைஅடைந்திருக்கவேண்டும் என்று வேதியனைக் குறித்துப்பிறகு குஸூலதான்யத்தை உடையவனாகவாவது கும்பீதான்யத்தை உடையவனாகவாவது இருக்வேண்டும் என்றுகூறியிருத்தலாலுமென்க. இதுமிக்கசம்பதனையாயாவரனைக் குறித்துச் சொன்னதேதவிற எல்லாவேதியர்களையுமொத்த அபிப்பிராயமன்று. அப்படியாயின் மூன்றுவருடத்திற்கதிகமாகவே போஜனத்திற்குவேண்டியபதார்த்தத்தை உடையவனே ஸோமபானம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னபூர்வவசனத்திற்கு விரோதம் வருமாதலாலென்க. ஆதல்பற்றியே கிருஹஸ்தர்களிருவிதமென்றுங்காங்குகூறப்பட்டது. இங்குதேவலர்—கிருஹஸ்தன்யாயாவரனென்றும் சாலீனனென்றும்இருவகைப்படுவான். இவரிருவர்களில்'யாயாவரனென்பவன் சிரேஷ்டன். யாகம் செய்வித்தல், அத்தியயனம்செய்வித்தல், தானம்வாங்குவதல், பொருட்சேர்த்தல் முதலியதிவனுக்கில்லையாதலாலென்க. ஷட்கர்மங்களுடன்கூடிஸேவகன், மாடுமுதலியவை, கிரஹம், கிராமம், தனம், தானியம்ஆகியஇவைகளுடன் கூடிகிராமானுஸாரியாயிருப்பவன்சாலீனனெனப்படுவான். சாலீனனென்பவன் நால்வகைப்படுவான். யாகம்செய்வித்தல் அத்தியயனம்செய்துவைத்தல், தானம்வாங்குதல், கிருஷி, வியாபாரம், பசுபாலனம்முதலிய ஆறுகன்மங்களுடனும் ஜீவிப்பவன் ஒருவன். யாகம் செய்துவைத்தல்முதலியமுன்மூன்றுகளால்மட்டிலும் ஜீவிப்பவன்ஒருவன். யாகம்செய்துவைத்தல் அத்தியயனமசெய்துவைத்தல் ஆகியஇவ்விரண்டால்மட்டிலும் ஜீவிப்பவன்ஒருவன். அத்தியயனம்செய்துவைப்பதனுல்மட்டிலும் ஜீவிப்பவன் நான்காவதுவன். அப்படியே மனுவும்—ஒருவனுக்குஆறுகன்மங்களுண்டு. மற்றொருவன் மூன்றுகன்மங்களுடன் கூடியவன். இரண்டுகன்மங்களுடன்கூடியவனொருவன். நான்காவதுவன் பிரமஸத்திரத்தால் ஜீவிப்பவன் என்றவிடத்துவேதியனுக்குத்தானமவாங்குதல் ஒன்றுஅதிகம்என்று சொல்லிசாலீனனுடைய விருத்திகளையும காண்பித்தார். ஆதல்பற்றிமுற்கூறியவிருத்தி யாயாவரனுக்குத்தானென்றிக.

கிருஹஸ்தப்பிரகரணம்முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்நாதகப்பிரகரணம்.

(அ—கை) இவ்விதம் ஸ்ரௌதஸ்மார்த்தகர்மங்களை கிருஹஸ்தனுக்குச் சொல்லி இப்போது ஸ்நானமுதல் பிராமணன் அவசியம்செய்யவேண்டிய விதி நிஷேதஸ்வரூபமானதும் மனதில் சங்கல்பரூபமாயுள்ளதுமான ஸ்நாதகவிரதங்களைக் குறிக்கின்றார். அதில்முன் பிராமணனுக்கு தானம்வாங்குவதுமுதலானதைவிருத்திக்காகக் காட்டினார். இங்கு விசேஷம்காட்டுகின்றார்

ஸ்வாத்தியாயத்திற்கு விரோதமான அர்த்தத்தைவிரும்பக்கூடாது, நீதியினின்றும் வழுவக்கூடாது விருத்தமானகாரியம் கெட்டபிரஸங்கம்முதலியது செய்யக்கூடாது எப்போதும் ஸந்தோஷத்தோடே கூடவேண்டும். (128)

(வி—ரை) ஸ்வாத்தியாயத்திற்கு விரோதமான அர்த்தமானது நியாயமாய் வந்தபோதிலும் அதைக் கிரகிக்கக்கூடாது. நீதி மார்க்கத்தினின்று ஒருபோதும் வழுவக்கூடாது. விருத்தமான காரியம் செய்யக்கூடாது விருத்தகாரியமாவது—யாகம் செய்ய யோக்கியதையற்றவனுக்கு யாகம் செய்விப்பது. கெட்ட பிரசங்கமாவது—நர்த்தனம் கானம் முதலியவைகளால் தனமிச்சித்தலை, இந்த ஸ்நாதகப் பிரகரணம் முடியும் வரை கூடாதென்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றும் தனக்கு அர்த்தம் யாதொன்றும் கிடைக்காவிடினும் சந்தோஷத்தோடுகூடியவனாகவே இருக்கவேண்டும். இந்திரிய நிக்கிரகம் வேண்டும் ஏனெனில் சுகத்தை விரும்புபவன சந்தோஷத்தை அடைந்து இந்திரியநிக்கிரகம் செய்தவனாயுமிருக்கவேண்டும் என்று மனு கூறினமையாலென்க. (128)

அ—கை. ஆனால் எவ்விதம் தனத்தை விரும்பலாமெனில் அதைக்கூறுகின்றார்.

அரசனிடத்திருந்தும், சிஷ்யனிடத்திருந்தும் யாகம் செய்ய யோக்கியதை அடைந்தவனிடத்திருந்தும் மிக்க பசியால் வருந்துபவன் தனத்தை யாசிக்கலாம். தம்பம், ஹைதுகம், பாஷண்டி, பகவிருத்தி முதலியவைகளையும் தள்ளிவிடவேண்டும். 129.

(வி—ரை) பசியால் வருந்துபவனான ஸ்நாதகன் ராஜனிடத்திருந்தும் சமஸ்த விருத்தாந்தத்தையும் அறிந்திருக்கிற சிஷ்யனிடத்திருந்தும், இனிக் கூறப்படப்போகிற லக்ஷணத்துடன் கூடிய யாகம் செய்பவனிடமிருந்தும், யாகத்திற்கு அர்ஹனாயிருப்பவனிடமிருந்தும் தனத்தை

[illegible]

[illegible]

அடையலாம். பசியினுல் வருந்துபவன் என்றதால் பாகம் முதலானதால் வந்ததும், குடும்ப போஷணத்திற்கு மட்டிலும் போதுமானதாயுமிருக்கிற தனத்தையெடுக்கக் கூடாதென்பது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. மற்றும் தம்பம்ஹைதுகம் முதலியவற்றைச் சகலகாரியங்களினின்றும் அதாவது லௌகிக வைதிக காரியங்களினின்றும் விலக்கிவிடவேண்டும். பகவிருத்தி முதலிய விருத்திகளையும்' என்றதால் கெட்ட கன்மத்திலிருப்பவன் பைடாலம் முதலியதையும் விலக்கவேண்டுமென்ற அர்த்தத்தைக்கொள்ளவேண்டும். இங்குமனு = பாஷண்டிகள் கெட்டகன்மங்கள்செய்பவர்கள், பைடால விரதமுடையவர்கள், மூர்க்கர்கள், ஹைதுகர்கள் பகவிருத்தியுடையவர்கள் ஆகிய இவர்களை வாக்கினுற்கூட பூஜைசெய்யக்கூடாதென்ருர். இவர்களின் லக்ஷணமாவன — லோகம் ரஞ்சிப்பதற்காக மட்டிலும்கன்மானுஷ்டானம் செய்பவன் தம்பி எனப்படுவான். தனது யுக்திபலத்தால் எங்கும் சம்சயத்தை உண்டுபண்ணுபவன் ஹைதுகன். மூவித்தையுடன் கூடிய விருத்தர்களால் எண்ணப்படாத ஆசிரமத்தைபடைந்தவன், பாஷண்டி, கொக்குப்போலிருப்பவன் பகவிருத்தியெனப்படுவான். இங்கு மனு = எப்போதும் கீழ்ப்பார்வையுடன் கூடியவனும் வக்கிரனும், தனது காரியத்தை முடிப்பதிற் சாமர்த்தியசாலியாயும், மூர்க்கனும் பொட்டவனுயும் இருப்பவன் பகவிருத்தியுடையவனென்று சொல்லப்படுவானென்ருர். நிஷேதிக்கப்பட்ட கன்மங்களை ஸேவிப்பவன் = கெட்ட கன்மத்தையுடையவன். பிடாலமெனில் பூனை அதனதுஸ்வபாவத்தை அடைந்தவன் எவனே அவன் பைடாலவிரதமுடையவன். தம்பமாய் தர்மஞ்செய்கிறேனெனத் துவஜமபோட்டவன், எப்போதும் லுப்தனயிருப்பவன், கபடத்துடன் கூடியவன் உலகில் மிக்க தமபத்தோடு கூடியவன், எப்போதும் ஹிம்ஸையான கன்மம் செய்பவனுகிய இவன் பைடாலவிரதமுடையவனெனப்படுவான் என்று மனுகூறியமையாலெண்க. மூர்க்கன் = எப்போதும் வக்கிரமுள்ளவன். இவர்களுடன் ஸ்நேகஞ்செய்யக்கூடாதென்றதனுலேயே தான் இவ்விருத்திகளுடன் ஒருபோதும் கூடியிருக்கக்கூடாதென்பது சொல்லியதாயிற்று. (129)

வெளுப்பு வஸ்திரமுடையவனுகவும், மயிர், மீசை, நகம் முதலியதுடன் கூடியவனுயும், சுத்தனுயும் இருந்துகொண்டு பாரியையினது எதிரில் புசிக்காமலும், ஒரே வஸ்திரத்துடனிருக்காமலும் உட்கார்ந்திருக்கவும் கூடாது. (130)

கவாஸா நஸம்ஸ்தித: ||௧௩0|| நஸம்ஶயம் ப்ரபத்யேத நாகஸ்மாதப்ரியம் வதேத் | நா
ஹிதம் நாந்ருதம் சைவ ந ஸ்தேந: ஸ்யாந்ந வார்துஷீ ||௧௩௧|| தா³க்ஷாயணீப்ரஹ்ம

லுள கமொதாங்க: | ஶாஸ்த்ரிரஞ்சவ புஷ்ப ஸ்நாநாநுலேபநமால்யாதிபி: ஸம்ஸ்க்ருதோ ஸ்யாதேவ||
யதாஹ கௌதம:— ஸ்நாதக: நித்யம் ஶுசி: ஸுகந்தி: ஸ்நாநஶீல: இதி || ஸுகந்தயஸ்வவியச
தாதேவ நிஷேதோ மால்யஸ்ய நிஷேத:|| ததாச கௌதம:— ந ருக்மாஸ்ய ஜாதரூபமண்யந்
ம்ருத்தம் மால்யம் த்ரியத இதி | ஸதாஸ்நாதகவேஷம் ஸமாசரேத் ஸதீவஸாஸமேத ந ஜீ
ர்ணம் மலவத் வாஸ: ஸமேதேதி ஶௌசாசாரஸ்ய | நவஸ்த்ராய ப்ரதிஶ்ராதஸ்நா
நாதிதாவஸ்ய தாபம் நாஶ்நீயாத்பாதவீப்ரவேஶாதிவத்தம் ஶுசிமயாக்ஷ|| ததாஹ்யாதி:—ஜாயாயா
ஸமேதநாஶ்நீயாத்பாதவீப்ரவேஶாதிவத்ரம் வதேதி ஶ்ருதி: யதா ஸம்யக்மஜாத: உத்தராதேவநிரஸம்|| ந
சைவகவாஸ: || நாஸம்ஸ்தித:- உத்தித: ஶ்ரீபாதிர்நா வைப்ருதே || ௧௩0||
வ்யா- கிஞ்ச நகி- கதாசிதபி ஸம்ஶயம் ப்ராணவிபத்திஸம்ஶயாவஹம் கர்ம ந ப்ரவ
ர்த்தேத | நகஸ்ய த்ஸ| யதா வ்யாக்ரவ்யாலவத்ஸ்யாவஹத தேஶகமநாதி || கஸ்மாந்நிஷ்கா
ரணம் கிஞ்சிதபி பருஷமப்ரியம் உத்வேககாரிவாக்யம் நவதேத் || நசாஹிதம் தத்காலவ
ப்ரியமபி | வசநாதஹஸஹஸ்ரப்ரீம தஸ்கரம் வாக்ஸ்வாநவதேதிதி ஸம்பத்யதே || ஸ தத்த்வ வசி

(வி—ரை) வெளுப்புவஸ்திரத்தையே தரிக்கவேண்டும். கேசம் மீசை நகம் முதலியதை எடுக்கக்கூடாது. சுத்தனென்றால் உள்ளிலும் வெளியிலும் ஸ்நானத்தாலும் பூசுதலாலும் தூபத்தாலும் மாலை முதலாலும் வாசனையுள்ளவனாக இருக்கவேண்டும். இங்கு கௌதமர்—ஸ்நாதகன் எப்போதும் சுத்தனும் நல்லவாசனையுடன் கூடினவனும் எப்போதும் ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டுமிருப்பவனுமிருக்கவேண்டும் என்றார். நல்ல வாசனையுடனிருக்கவேண்டுமென்றுசொன்னதனாலேயே வாசனையற்ற மாலை முதலியதை உபயோகிக்கக்கூடாதென்று நிஷேதிக்கப்பட்டது. அவ்விதமே கௌதமரும்—ஸுவர்ணம் ரத்தினம் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட மாலையைத்தவிர மற்ற வாசனையற்ற மாலையைத் தரிக்கக்கூடாது. எப்போதும் ஸ்நாதகன் இவ்விதமாயிருக்கவேண்டும். இவ்வளவும் கிடைத்தால் மட்டிலும் தான் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஏனெனில் விபவமிருக்கும்பொழுது கிழிந்ததாயும் அழுக்காயுமிருக்கின்ற வஸ்திரத்தைக் கட்டிக்கொள்ளக்கூடாது. என்றுமனுவசனமிருத்தலாலென்க. பாரியையின் எதிரில்புசிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவள்புசிக்கும்போது எதிரிலிருந்தால் வீரியமற்ற குழந்தை உண்டாகும். அப்படியே சுருதியும் "பாரியையினது சமீபத்தில்புசிக்கக்கூடாது. புசித்தால்வீரியமற்றகுழந்தைஉண்டாகும்,என்றிருத்தலால். அதற்காகவே அவளது ஸமீபத்தில் போஜனம் நன்கு நிஷேதிக்கப்பட்டதென்றறிக. ஒரேவஸ்திரத்துடனிருக்கக்கூடாது. உட்கார்ந்திருக்கவுங்கூடாது. இங்குஉட்கார்ந்து புசிக்கக்கூடாதென்று கூட்டிக்கொள்க. (130)

ஒருபோதும் சம்சயத்தை அடையக்கூடாது. ஒருவனுக்கும் பிரியமற்றவார்த்தைகளைச்சொல்லக்கூடாது. ஹிதமற்றதையும் பொய்யையும் சொல்லக்கூடாது. திருட்டுத்தனங்கூடாது. வட்டியால் ஜீவிக்கக்கூடாது. (131)

(வி—ரை) ஒருபோதும் பிராணன்போய்விடுமென்ற சம்சயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்மாவைச் செய்யக்கூடாது. அதாவது புலி, திருடன் முதலியவர்களுள்ளதேசத்திற்குப் போகக்கூடாதென்றர்த்தம். காரணமின்றிக் கொஞ்சமும் கெட்டவசனத்தைஅதாவதுதுக்கத்தைக்கொடுக்கக்கூடியவார்த்தையைச் சொல்லக்கூடாது, ஹிதமற்றவார்த்தையையும் பொய்வார்த்தையையும் தத்காலம் சுகம் கொடுக்கக்கூடியதாயினுமுரைக்கக் கூடாது. மற்று ஸபைக்கு அனர்த்தமானவையும், பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடியதுமான வார்த்தையையும் திடீரென்று சொல்லக்கூடா

[illegible] ॥ ௧௩௧ ॥ [illegible]

[illegible] ௧௩௧॥

[illegible] ௧௩௨॥

து. இனிமேஷதம் பரிஹாஸத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளாது. ஏனெனில் குருவுடன்கூடவும் குடிலமின்றி ஹாஸ்யம்செய்யலாமென விதித்திருப்பதாலென்க. மற்றொருவனைமக்குக்கொடுக்காமலிருக்கும் திரவியத்தை அபகரிக்கக்கூடாது. நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறவட்டிமுதலியதால் ஜீவனம செய்யக்கூடாது. (131)

ஸ்வர்ணத்துடன் கூடியவனையும், பிர்மஸூத்திரத்துடன் கூடியவனையும், மூங்கிற்தடியுடையவனையும், கமண்டலுவுடையவனையும இருந்து, தேவன், மண், பசு, வேதியன், வநஸ்பதி இவைகளைப் பிரதட்சிணம் செய்யவேண்டும. (132)

(வி—ரை) சுவர்ணத்துடன் கூடியவனையும், யக்ஞோபவீதத்தையுடையவனையும், மூங்கிற்தடியைக்கையிற்கொண்டவனையுமிருத்தல்வேண்டும. கமண்டலுவையும் தரித்திருக்கவேண்டும். இங்குமுனபிரமசரியப் பிரகாணத்திலேயே யக்ஞோபவிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கும்போதும மறுபடிவிதித்தது இரண்டாவது யக்ஞோபவீதத்திற்காக. இங்கு வஸிஷ்டர்—ஸ்நாதகர்களுக்கு யக்ஞோபவீதம் ஒன்றும், போகவேஷ்டி ஒன்று ஆக இரண்டுயக்ஞோபவீதமும மூங்கிற்றடியும், தீர்த்தத்துடன் கூடியகமண்டலுவும் இருத்தல்வேண்டுமென்றார். இங்கு ''சுவர்ணத்துடன் கூடியவனென்று ஸாமான்யமாய்ச் சொல்லப்பட்டதாயினும் ஸ்வர்ணத்தாற் செய்யப்பட்ட குண்டலாபாரணத்துடனேயே இருக்கவேண்டும. ஏனெனில் மூங்கிற்றடியையும், தீர்த்தத்துடன் கூடிய கமண்டலுவையும், யக்ஞோபவீதத்தையும, வேதத்தையும், சுபமானதங்கத்தாற் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களையும் தரித்துக்கொண்டிருககவேண்டுமென்ற மனுவசனமிருத்தலாலென்க. தேவப்பிரதிமை, அதற்காக எடுக்கப்பட்டமண், பசு, பிராமணன், வநஸ்பதி அதாவது அரசுமுதலிய விருட்சங்கள் இவைகளைப் பிரதக்ஷிணம செய்தல்வேண்டும். இவ்விதமே நாற்சந்துமுதலியதுகளிலும் பிரதட்சிணமாயே செல்லவேண்டும். ஏனெனில்—மண், பசு, தேவதை, பிராமணன் நெய், தேன், நாற்சந்து, தனக்குத்தெரிந்தவநஸ்பதி இவ்வளவையும பிரதக்ஷிணமாயே செலலவேண்டும என்று மனு கூறியிருப்பதாலென்க. (132)

[illegible]

—)*(—

ஸமஸ்கிருதவார்த்தையைச் சொல்லக்கூடாது. பலாச இலையினது நடு இலையில் சாப்பிடக்கூடாது என்று கூறியிருக்கின்றதே யெனில் அது க்ஷௌரம் செய்து கொண்டவனைப் பரிக்கிரகம் செய்து கொள்ளும் விஷயமென் றேற்றுக்கொள்க. இதனது விரிவை எமமாற் செய்யப்பட்டுள்ள கிர்ணயசிந்து வாயாற் கண்டறிக.

சூத்திரர்கட்குப் பஞ்சமகா யக்ஞங்கள்.

அப்படியே சூத்திரர்களுக்குப் பஞ்சமகாயக்ஞங்களுமுண்டு. தனது பாரியையினிடமே ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவனுயும் மிக்க பரிசுத்தனுயுமுள்ள சூத்ரன் சிராத்தக் கிரியையைச் செய்பவனுய் நமஸ்கார மந்திரத்தால் பஞ்ச மகாயக்ஞங்களையுமசெய்யவேண்டுமேயொழியவிடக்கூடாது என்று யாக்ஞவல்கியர் கூறியிருத்தலால் என்க. இது விஷயம் மிதாக்ஷரியில் ஸ்பஷ்டமாய்க்கூறப் பட்டுளது. பாரதத்தில்= ராஜ தர்மங்களுள்- ஆதல்பற்றி சூத்திரன் பாகயக்ஞங்களால் திருப்தி செய்ய வேண்டும. தான் மிக்க பரிசுத்தனுயிருந்து பாகயக்ஞங்களுக்குத் தட்சிணை ஹிரண்யமே ஏற்பட்டுளதால் அவ்விதம் நடத்த வேண்டும். அவர்கள் வாஜஸநேயி சாகைப்படி கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும் சூத்திரர்கள் வாஜஸநேயிகள் என்று கௌடநிபந்தனத்தில் தட்சர் கூறியிருப்பதா லென்றுளது ஹரிஹர பாஷ்யம் விவாகப் பிரகரணத்திலு மிங்ஙனம் கூறப்பட்டுளது- மற்றுப் பிரயோகத்திலேயே விரிவாயாகும்.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு நாராயண பட்டரென்ற வித்வானது புதல்வரான
ராமகிருஷ்ண பட்ட ரென்பவரது செல்வப் புதல்வரான
கமலாகர ரென்பவராற் செய்யப்பட்ட சூத்திரர்
களது தர்மத்தில் சூத்திரர்களது சம்ஸ்காரம்
முற்றிற்று.

—

(௧) [illegible]

(௨) [illegible]

(3) பிரம்ம விருட்ச மென்பதுபுரசு.

(4) மகா யக்ஞங்களுக்குள் முதன்மையான தேவ யக்ஞத்திற்கு ஹோமம் உண்டாகையால் அங்கு லௌகிகாக்கினியில் தான் செய்ய வேண்டும்.

அத² ஶூத்³ரஶ்ராத்³த⁴நிர்ணய꞉

[illegible]

இனி சூத்திரனது சிராத்த நிர்ணயம்

'அதில்' முன்சிராத்தக்கிரியையில் பிரீதியுள்ளவனாய் இருந்து என்று முன் கூறியதால் அவர்களுக்கும் நித்தியம்நைமித்திகம்காம்யம்இவைகளில் அதிகாரம் சித்தித்தது. இவ்விதமே ஸ்திரீகட்கும் அதிகாரமுண்டு. தனது பர்த்தாமுதல் மூன்று தலைமுறைக்கும் தனது பிதிருக்களுக்கும் விதவையான ஸ்திரீயானவள் அந்தந்த காலங்களில் ஜாக்கிரதையாயிருந்து செய்ய வேண்டும் என்று ஸ்மிருதி ரத்நாவளியில் விருத்தமனு கூறியிருப்பதாலென்கிறார்கள். அந்தசிராத்தமும், ஸ்திரீகளும் சூத்திரர்களும் மந்திரமில்லாமலே செய்யத்தக்கவை. ஸ்திரீகளுக்கும் சூத்திரனுக்கும் உபனயனம் செய்யப்படாதத்விஜனுக்கும் சிராத்தம்மந்திரமில்லாமலே ஏற்பட்டுளது என்று ஹோமத்திரியில் மரீசியும் கூறியிருக்கின்றாரென்கிறார்கள். சூத்திரர்கட்கு மந்திரமில்லாத விதியே ஏற்பட்டுளது. அவ்விதம் மந்திரமற்ற அச்சூத்திரன் மந்திரத்துடன் வேதியனால் கிரகிக்கப்படுகிறானென்று பிராம்மம் கூறியிருப்பதாலுமென்க. இந்த சிரார்த்தப்பிரகரணத்திலும் பரிபாஷைபோல சூத்திரனுக்கு ஸ்நானம தானம் இவைகளிலும் பிராமணனே மந்திரபாடம் செய்யவேண்டும். அதுவும் புராண மந்திரத்தைத்தான் அவ்விதம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் தான் ஸதிரீகட்குமென்றார் சூலபாணி. முன் உபனயனம் முதலியதில்லாத த்விஜனுமென்றது சிகைவைக்காத மூன்று வருடக் குழந்தைகளையே குறிக்கின்றது. ஏனெனில் பிதிருமேத விதியை உபனயனம் செய்யப்படாத த்விஜனாயிருந்தாலும் அவன் சிகையுடையவனாயிருந்தாலும் அவன் மூன்று வயதுள்ளவனாயிருந்தாலும் மந்திரத்துடனேயே செய்யவேண்டுமென்று சுமந்து கூறியிருத்தலாலென்கிறார்கள். ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரத்தில்— உபனயனஞ்செய்யப்படாதவர்களும்ஸ்திரீகளுஞ் சூத்திரர்களும்சிராத்தத்தைதருத்விக்முகமாகவே நடத்தவேண்டும் அல்லதுதானாகவாவது மந்திரமில்லாமற்செய்யவேண்டும். த்விஜஸ்திரீகள் மட்டிலும் தான் சங்கல்பத்தை மட்டிலும் செய்து விட்டு வைதிகமந்திரத்துடன் கூடிய மற்ற சமஸ்தக்கிரியைகளையும் பிராமணன் முகமாகவே செய்யவேண்டும் என்று பிரயோகபாரிஜாதர் கூறு

[illegible]

...கின்றார். ஆதலபற்றியே '[illegible]' என்ற விடத்து உபனயனம் செய்யப்படாதஸ்திரீகளென்ற அர்த்தம்கொண்டுஸ்திரீகள் என்றது விவாகம்செய்யப்படாதஸ்திரீகளென்ற அர்த்தமென்று ஹேமாத்திரியெனபவர் கூறினர். உபநயனம் செய்யப்படாதவன் வைதிகமந்திரத்துடன் கூடிய ஸமஸ்த கன்மங்களையும் தானே செய்யவேண்டும். மற்றும் இதனது விரிவை நிர்ணயசிந்துவிற்கண்டறிக. சூத்திரர்கள் மட்டிலும் எப்போதும் ஆமசிராத்தமே செய்யவேண்டும் எப்போதும் சூத்திரர்கட்கு ஆமசிராத்தமே விதிக்கப்பட்டுளதென்று சுமந்து கூறியிருப்பதாலென்கிறார்கள். பிருத்வீசந்திரோதயம் மாத்ஸிபத்தில் — இவ்விதம சூத்திரனும் ஸாமான்யமாய் விருத்திசிராத்தத்தை நமஸ்கார மந்திரத்தைக் கொண்டு ஆமான்னத்தாலேசெய்யவேண்டும். அங்கே விருத்தபராசரரும— சூத்திரன் ஆமான்னத் தாலேயே ஆமசிராத்தம் செய்து மௌனமாகத்விஜர்களையும் பூஜித்தப் பிறகு தன்னினத் தார் களைப் போஜனமசெய்யச்சொல்லவேண்டும். அவரே— ஆமமேசூத்திரனுக்கேற் பட்டது. பக்வான்னம் எச்சிலென்று கூறப்படுகிறதென்றார். ஆனதாலேயே சிலர் சூத்திரனது கிருகத்தில் பக்வான்னஹோமம் கிடையாதென்கிறார்கள். ஹேமாத் திரியில் பவிஷ்யத்தில்— தர்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தர்மத்தை அடையவிருப்பமுள்ள சூத்திரர்கள் கன்மம் செய்ய ஆரம்பித்தால் அவர்கட்கு அக்னௌகரணமந்திரமும்நமஸ்காரமும்தான் விதிக்கப்பட்டுளதுஎன்றுளது. "[illegible]" என்ற இதுவேமந்திரம். சூத்திரன் ஆவாஹனம்முதலியது எவ்விதம் செய்யவேண்டுமோ அதைச்சொல்லுகிறேன் கேள்- தேவர்களுக்கு தேவநாமத்தாலும், பிதிருக்களுக்குநாமகோத்திரத் தாலும, பிண்டம்முதலியதை வீரநாமத் தாலும்கோத்திரத்தாலும் கொடுக்கவேண்டும்- சூத்திரர் கட்குக் காசியப கோத்திரமென்று ஹேமாத்ரீ இவ்விதம் தர்ப்பணம் முதலியதிலுமறியவேண்டும். எவர்கள் சூத்திரர்கள் ரிஷிவம்சத்தவர் களல்லாததால் அவர்களுக்கு கோத்திரமே இல்லையென்கிறார்களோ அவர்களை மூர்க்கர்களென்றே சொல்லல்வேண்டும். அங்கேயே பவிஷ்யத்தில்— சூத்திரனானவன்கிருஹபாகத்தால் பிண்டங்களைக்கொடுக்கவேண்டும். மாவும், கிழங்கும், பழமும பாயஸமும் கொடுக்கலாமென்றேற்

(க) [illegible]

(1) சிராத்தத்தில் அக்னியில் ஹோமம் செய்யும் மந்திரங்களுமிங்கு சொல்லப்பட்டன.

[illegible]

[illegible]

— (0) —

[illegible]

பட்டது. இதனால பக்குவமானது எச்சிலுக்குச் சமானமாய்ச் சொலலப்படுகிறதென்பது எந்தவிடத்தில் பக்குவஹோமம் செய்யலாமெனறுளதோ அங்கு சமர்த்தியாது மற்றவிடத்திற்றான் சம்மந்திக்கும். அலலது சிராத்தவிஷயத்தைப் பற்றிச் சொன்னதென்றாவதுகொள்க. இதசூத்திரன் செய்யவேண்டிய வைசுவதேவவிஷயமென்றுஸ்மார்த்த சௌடா இப்படி ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் எந்தம் பக்குவஹோமம் கூடாதென்று நிஷேதித்ததாலேயே சிராத்தத்திலும் ஆமமதான் என்றேற்படுகிறபடியால் சூத்திரன் ஆமத்தால் சிராத்தம செய்யவேண்டுமென்று விதித்த விதிவியர்த்தமாகுமென்றார். ஆகையாலசிராத்தம் முதலிய சமஸ்த விடங்களிலும் ஆமத்தாலேயேசெய்யவேண்டுமென்றேற்பட்டபிறகு "பினடத்தில பாயஸம் முதலியதால்" என்று சொன்னது மீண்டும் விதித்தது. [illegible] என்பது சமஸ்காரபக்ஷிரம் என்று விக்ஞானேசுவார் மதனபாலர் முதலியவர் கூறினர். ஹேமாதரியோவெனில்— சூத்திரனும் மந்திரமில்லாமலே இவ்விதிப் பிரகாரம அதிக்ஷ செய்யவேண்டும் என்று மாத்ஸியத்தில் மந்திரநிஷேதம செய்திருப்பதால் நாமமாத்திரத்தாற்றான் செய்யவேண்டுமென்கின்றார். பிருத்விசந்திரோதயம்ஸ்காந்தத்தில்— ராஜகாரியத்திலேற்பட்டிருக்கிறவனும் பந்தத்திலும நிக்கிரகத்திலுமிருக்கப்பட்டவனும், வியஸனத்திலிருப்பவனும், அக்காலத்திலசிராத்தம்நேர்தால் அப்போது பிராமணனைக் கொண்டுச்செய்விக்கவேண்டும் என்றுநிஷேதித்திருப்பதுசூத்திரனதுசிராத்தத்திலுமுண்டு.

சூத்திரனது சிராத்தத்தில் பிராமணன் ஆசாரியனா யிருக்கக்கூடாது.

ஆனால் சூத்திரனது சிராத்தத்தில் பிராமணன் அவனுக்குப் பிரதிநிதியாகமாட்டான். ஏனெனில் பிராமணன ஹீனவருணத்தவர் களுக்கு அபரக்கிரியை முதலியது செய்யக் கூடாது. பாரசவனென்பவனைத்தவிர மற்று சூத்திரனும் பிராமணனுக்கு அபரக்கிரியை செய்யக் கூடாதென்றங்கேயே பாரஸ்காரர் நிஷேதித்ததாலென்கிறார். ப்பாரசவனென்பவன் விவாஹிக்கப்பட்ட சூத்திரஸ்திரீயினிடமிருந் துண்டானவன். விஷ்ணுபுராணத்தில்— சூத்திரனும் தானம் செய்யவேண்டும. பாகயக்ஞத்தாலும ஹோமம் செய்யவேண்டும. பிதிருகணம் முதலியகண்டுங்களையும் பாகயக்ஞத்தாலேயே செய்யவேண்டும். இதுகாலாந்தரத்தைக் குறித்ததென்றார்ஸ்மார்த்தகௌடர். பாரதத்தில் ராஜதர்மங்களில்— கிராதர்களும், யவனர்களும், காந்தாரர்களும்

[illegible]

சீனர்களும், வேடர்களும், பர்ப்பரர்களும், சகர்களும், துஷாரர்களும், கங்காகரூடம, பல்லவர்களும், ஆந்திரர்களும், மத்திரதேசத்தவர்களும், என்று சொல்லி பிராமணன், க்ஷத்திரியன் முதலானவர்களாலுண்டுபண்ணப்பட்டவர்களும வைசியர்களும், சூத்ரர்களும் விஷயசுகத்தையே அநுபவிக்கப்பட்ட இம்மானிடர்கள் எவ்விதம தர்மத்தை அநுஷ்டிக்கப்போகிறார் களென்றும் சொல்லி வேததர்மக்கிரியைகளும் அவர்களுக்கு தர்மம் விதிக்கப்பட்டுளது பிதிருயக்ஞங்களும், கிணறுவெட்டுதலும், தண்ணீர்ப்பந்தல்போடுதலும், சயனம் முதலியதேற்படுத்தலும், காலத்திற் குரியதானங்களும த்விஜர்களின்பொருட்டு எப்போதும செய்யவேண்டும் என்றார். அப்படியே— எப்போதும்ஐசுவரியத்தை இச்சிப்பவன சமஸ்தயக்ஞங்களுக்கும் தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும். பாகயக்ஞங்களும் மகாபூஜைகளும சமஸ்ததஸ்யுஜாதியர்களும் செய்யவேண்டும். என்றுமிலேச்சர்முதலியவர்கட்கும சிராத்தம விதிக்கிருப்பது ஸஜாதியர்களதுபோஜனம்திரவியதானமமுதலியவற்றை குறித்து. விஷ்ணுவும், உசனஸும்— சச்சூத்திரனுயினும்பக்குவத்தை சாப்பிடும்படி செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் அவன் கெடுவானே தவிரப் பலனை அடையமாட்டான். எங்கெந்த த்விஜர்களுக்குப் பாகவியமம்ஏற்பட்டுளதோ அதாவது லகுஹாரீதர்.—ஏகோத்திஷ்டம் பாகத்தாலேயே தான் எப்போதும செய்யவேண்டும் என்பது. அப்படியே ஸ்மிருதிதர்ப்பணத்தில காலவரும.—மிருதாஹத்தையும ஸபிண்டத்தையும கயாசிராத்தத்தையும் மகாளயத்தையும் எவனும் ஆமமாகச்செய்யவேகூடாது என்பதும், அப்படியே லோகாக்ஷிஎன்பவரும் அன்னத்தாலேயேதான் ஆப்திகத்தைதச்செய்யவேண்டுமே தவிர ஹிரண்யத்தாலும் மற்றொன்றாலும் செய்யவேகூடாது என்றதும் த்விஜர்களுக்கு மட்டிலும் தான் ஏற்பட்டதே யொழிய சூத்திரனுக்கும ஏற்பட்டதன்று. அவன் ஆமத்தாலேயே தான் செய்யவேண்டும். எப்போதுமே சூத்திரனுக்கு ஆம சிராத்தமே ஏற்பட்டுளதென்று சுமந்து கூறியிருப்பதாலென்றார். இங்ஙுஹலாயுதரென்பவர் பத்துபிண்டம முதலியவை ஆமத்தாலேயேதான்செய்யவேண்டுமென்றார். அதுபிசகு. முற்கூறியவசனங்களால் பாயஸம் முதலானதுகளும்விதித்திருப்பதாலென்க.

[க] [illegible]

(1) முகம, தோள், தொடை, பாதம, இவற்றில பிறந்த ஜாதிகளுக்கு வெளிப்பட்டவராயுள்ளவர் மிலேச்ச பாஷையையாவது சம்ஸ்கிருதபாஷையையாவது பேசினும் அவர்தஸ்யுக்களேயென்று மநு கூறினமையால் தஸ்யுக்களென்பவர் சங்கரர்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சூத்திரன் செய்யவேண்டிய ஆமசிராத்தகால நிர்ணயம்.

——(⌣)*(⌣)——

சூக்திரன் செய்யவேண்டிய அந்த ஆம சிராத்தமும் அபரான்னத்திற்தான் செய்யவேண்டுமே தவிர த்விஜன்போல பூர்வான்னத்திலேயே செய்யக்கூடாது. மத்தியான்னத்திற்கு மேல் குதபம் என்று எக்காலம் சொல்லப்படுகின்றதோ, அக்காலத்திலேயே ஆமசிராத்தம்செய்யவேண்டும். அப்போது பிதருக்களை உத்தேசித்துக்கொடுக்கப்படுவதே அக்ஷயம் என்று சுமந்து கூறியிருப்பதாய் அபரார்க்கத்திலும் ஹேமாத்திரியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. புத்திர ஜன்மத்தில மட்டிலும ஹிரண்யசிராத்தம தான்செய்யவேண்டும். அப்படியே ஹேமாத்திரியில் சம்வர்த்தரும்.—புத்திரஜன்மத்தில ஹிரண்ய சிராத்தமே புத்திமானவன் செய்யவேண்டும். கல்யாணத்தையே எப்போதும் விரும்புபவன் பக்குவான்னத்தாலும் ஆமத்தாலும் செய்யவேகூடாது. ஆமசிராத்தத்திலும் ஹிரண்ய சிராத்தத்திலும்விசேஷத்தைஎம்மாற்செய்யப்பட்டநிர்ணய சிந்துவாயிலாக்கண்டறிக.

——)*(——

ஆமசிராத்தத்தில் கிடைத்தது தேவர்களுக்கு உபயோகமாகாது என்பதும் அதனது விநியோகக்கிரமமும்.

—⊔⊔⊔⊔⊔⊔⊔⊔—

கிரியாநிபந்தனத்தில் வியாஸர்.—ஹிரணயசிராத்தத்திலும் ஆமசிராத்தத்திலும்க்ஷத்திரியன் முதலாயினோரிடமிருந்து கிடைத்தபதார்த்தத்தை இஷ்டப்படி விநியோகம் செய்யவேண்டும். பிராமணனுடைய தாயின் தானே புசிக்கலாம். அதைக்கொண்டு வைசுவதேவம் முதலியது செய்யக்கூடாது. அதாவது வைசுவதேவத்திற்கு அப் பதார்த்தத்தை உபயோகிக்கக்கூடாது. ஏனெனில்ஓர் தேவதையை உத்தேசித்துக் கொடுக்கப்பட்ட பதார்த்தம் மற்றொரு தேவதைக்கு உபயோகப்படமாட்டாது என்று தேவயாக்ஞிகர் கூறியிருக்கிறபடியாலென்க. சூத்திரனிடமிருந்து கிடைத்த பதார்த்தத்தின் விநியோகக்கிரமம அங்கேயே ஷட்திரும்சன்மதத்தில் கூறப்பட்டுளது. சூத்திரனது ஆமசிராத்தத்தில கிடைக்கப்பட்டபதார்த்தமபோஜனத்திற்குப்போதுமானது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

—0—

அனைசிகத்திபரைமித்திகசன்மங்களில் உபயோகிக்கக் கூடாது. கௌடசுத்திதத்துவத்தில் அங்கிரஸ்.—சூத்திரனது கிருஹத்தில் பிராமணன் பாலையாவது தயிரையாவது கிரகித்து விருத்தனுயிருக்கப்பட்டவன் புசிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அதுவும் சூத்திரான்னத்திற்குச் சமானமென்று கூறியிருப்பதாலென்கிறார்.

—0—

சூத்திரனிடமிருந்து கிரகிக்கப்பட்ட ஆமத்தையாவது பக்குவத்தையாவது புசிக்கும் அதிதிக்குதோஷமில்லையென்பது.

—(*)—

சூத்திரனிடமிருந்துபிராமணனது கிருஹத்தில் வந்த அன்னம்மிக்கபரிசுத்தமே. பராசரர்.—எதுபரியந்தம் த்விஜன் தொடவில்லையோ அதுபரியந்தமே அதற்கு சூத்திரான்னமெனப்பெயர்வழங்கும். த்விஜன் தொட்டுவிட்டால் பிறகு அதுசுத்தமாகவே ஆய்விடும் என்றார். விஷ்ணுபுராணத்தில்.— தனது கிருஹத்திற்கு வந்த சூத்திரனது அன்னத்தை சம்புரோக்ஷணம் செய்துகிரகித்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்கிரஸ்.—வேறுபாத்திரத்தில் தனதுகிருஹத்திற்கு வந்தபாலைக்கிரகித்துக்கொள்ளலாம்.

—[-]—

[*] [illegible]

[௨] [illegible]

(௩) [illegible]

(1) இது இடையருக்கும் சமானமே. அவர்கிருகத்தில் தயிர் பால் முதலியதை வாங்கினும் அவற்றை அங்கேயே புசிப்பது நியாயமல்ல.

(2) அதனாலே தான் சிரார்த்தம தவிரமற்றய விடத்தில் பிராமணர்கட்கு போஜனம் செய்விக்கநேர்ந்தால் வேறொருபிராமணனிடத்து அரிசிமுதலியவற்றைக் கொடுத்து அவர்முகத்தாற் செய்விக்கவேண்டியதென்று சிஷ்டர்களது கொள்கை. சூத்திரான்ன போஜனத்தாலுண்டாகும் குற்றம் அதிலுமுண்டாயினும சூத்திரனிடம் நேரில் பிரதிக்கிரகித்த குற்றமதில்லையென்பதுகருத்து.

(3) ....

ஶூத்ரஸ்ய ஸவ்யாபஸவ்யே ॥

[illegible]

ஶூத்ரஸ்ய தர்பபவித்ரகம் ॥

[illegible]

ஶூத்ரஸ்ய புண்ட்ரதாரணம் ॥

[illegible]

ஶூத்ரனுக்குஸவ்யாபஸவ்யங்கள்.

——()(0)()——

அப்படிவேஉபனயனமபண்ணப்படாதவனுக்கும்ஸ்திரீகட்கும்ஶூத்திரர்கட்கும்உத்தரீயத்தினல்ஸ்வ்யாபஸவ்யங்கங்கள் உணடென அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அவ்வுத்தரீயமும்வஸ்திரோத்தரீயமகப்படாவிடில்இரண்டங்குலம அல்லது மூனறங்குலம் அல்லதுநான்கு அங்குலம் அகலமுள்ளதும், 96 அஙகுல நீளமுள்ளதும என்று ஜாதூகர்ணிசொலலியபடி போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அதுவுமில்லாவிடில "தனது கோத்திரத்திலுண்டானவனைமேலே வேஷ்டியை அபஸவ்யமாய்ப் போட்டுக்கொள்ளச்சொல்லி" என்று ஆராமமத்திற் கூறியபடி என்றார் மைதிலவாசஸ்பதி. ஸ்மிருதிகௌமுதியில் போதாயனர்.—"ஶூத்திரர்கட்கு" என்றாரம்பித்து வஸ்திரத்தாலேயேஉபவீதம் என்றார்.

ஶூத்திரனுக்கு தர்ப்பபவித்திரக் கிரமம்.

——][——

சங்கர்.—நான்கு தர்ப்பைப்புல்லால் பிராமணன் பவித்திரம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்படியே ஒவ்வொவருணத்தவர்க்கும் ஒவ்வொன்று குறைத்துச் செய்யவேண்டும். இம்மப்படி மண்டலத்தில் ஶூத்திரனுக்குப்புரோக்ஷணமே ஏற்பட்டது என்பதாதிகளை நிர்ணயசிந்துவிற் கண்டறிக.

ஶூத்திரனுக்கு புண்ட்ரதாரணம்.

——)o○o(——

ஶூத்திரன் திலகமேதரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றுபாராசரபுராணம்கூறுகின்றது. அதாவது. ஊர்த்துவபுண்ட்ரமாயும், திரிபுண்ட்ரமாயும், வட்டமாயும், நான்கு மூலையுள்ளதாயும், அர்த்தசந்திரன்போல விளங்குதாயுமான அடையாளங்களை வேதமார்க்கத்திலுள்ளவன் தரித்துக்கொ

(க) [illegible] (உ) [illegible]

(1) ....(2) பிராமணனுக்கு நான்கு புல்: க்ஷத்திரியனுக்கு மூன்று, வைசியனுக்குஇரண்டு:ஶூத்திரனுக்குஒன்று கொண்டும்பவித்திரம் செய்யவேண்டும்

[illegible]

इति रामकृष्णभट्टात्मज कमलाकरभट्टकृते शूद्रश्राद्धनिर्णयः ॥

अथ शूद्राणां विहितनिषिद्धधर्माः ॥

[illegible]

ள்ளக்கூடாது. வேதமார்க்கத்திலிருப்பவனென்பதால்சூத்திரனுக்கு இதனாலே இதில்அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதாய்முடிந்தது. மதனபாரிஜாத ப்பிராம்மத்தில்—பிராம்மணன் ஊர்த்துவபுண்ட்ரமாயும், க்ஷத்திரியன் திரிபுண்ட்ரமாயும், வைசியன் அர்த்தசந்திரன் போலும், சூத்திரன் வட்டமாயும் சின்னம் தரிக்க வேண்டும். விஷ்ணுவும் ஆசுவலாயனரும்— சங்கம் போலும் சக்கிரம் போலும் தேகத்தில் அடையாளம் செய்துகொள்வதும் பாடுவதும், ஆடுவதும் ஒரே ஜாதியோனுக்கு நியதேயொழிய த்விஜாதியோர்கட்கு ஒருபோதும் கிடையாது. புருஷார்த்த ப்பிரபோதம் சிவ ஸர்வஸ்வம்முதலிய திலோவெனில் ஸ்திரீகளும் சூத்திரர்களும் விபூதியும் தரித்து க்கொள்ளலாமென்று சொல்ல ப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதல்பற்றி அதுவும் சம்பிரதாயம் போல் தரித்து க்கொள்ள வேண்டியது.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பட்டரது புத்திரரான கமலாகர பட்டரென்

பவரது கிருதியில் சூத்திரனது சிராத்தவிஷயம்

முற்றிற்று.

இனிசூத்திரனுக்குஏற்பட்டும்தள்ளப்பட்டுமுள்ளதர்மங்கள்.

லகுபாராசரர்—கள், மாமிசம் முதலியவை வியாபாரம்செய்பவனும்சாப்பிடக்கூடாததை சாப்பிடுபவனும் போகக்கூடாத இடம்போகுபவனுமான சூத்திரன் அப்போதே பதிதனாவான். காராம்பசுவினது பாலை உண்பவனும், பிராமணஸ்திரீயினிடம் புணர்ந்தவனும் வேதாக்ஷரத்தை விசாரிப்பவனுமானசூத்திரன் அப்போதேசண்டாளனாவான் என்றார். ஆனால்அவரே- உப்பு, தேன், கள்ளு, தயிர், மோர், நெய், பால், இதுகளை எங்கும் வியாபாரம் செய்கின்ற சூத்திரனுக்குதோஷமில்லை என்றுகூறியிருக்கின்றாரேயெனில், அதுஎங்குமன்று, மற்றுஆபத்காலத்தில்மட்டிலும் தானென்பது இதனது அபிப்பிராயமென ஸ்மிருதிகௌமுதிகூறுகின்றது. ஆனால்இது அஸச்சூத்திரர்களைக்குறித்துச்சொன்னதென்பதேயுக்தமாகின்றது. இதனால் அஸச்சூத்திரர்கள்கள்ளுமாமஸம்முதலியவை உபயோகித்தபோதிலுமவர்கட்குதோஷமில்லை. ஆனால் எந்தமாமஸத்தை உபயோகிக்கக் கூடாதென நிஷேதித்திருக்கின்றாரோ அதைமட்டிலுமவனும் புசிக்கக்கூடாது. ஆனதால் கள்ளுண்ணும் சூத்திரனது ஸம்ஸர்க்கம் ஏற்பட்டபோதிலுமதனால் தோஷமில்லை. பதிதனோடு ஸம்ஸர்க்கம் செய்தாலல்லவா தோஷமென்பதுண்டெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவனோ ப

---

(௧) [illegible]

1. இதனாலசச்சூத்திரரென்பவர் பரம்பிரையில்மத்தியமாம்ஸங்களைவிட்டவரென்றுமேற்படுகிறது

[illegible] (உ) [illegible]

திதனன்று. தவிஜர்களுக்கு கள் முதலியது கூடாதென நிஷேதிக்கிருப்பதால் அதைஸேவிப்ப வன் பதிதனுப் விடுவதால் அத்தகைபத்விஜனுடன் சூத்திரன் சேர்ந்தாலும் தோஷம்தான். ஆனுல் சூத்திரனும் கள்ளுண்பது சாஸ்திரீபமதான் அதைச் செய்பத்தான் வேண்டுமென்ப தர்த்தமல்ல. மற்று, அவனும் அதைவிட்டுவிட்டால் மிக்க நலமே. அப்படியே மனுவும்—மா ம்ஸ பக்ஷணம் செய்வதாலும், கள்ளுண்பதாலும், மைதுனம் செய்வதாலும், தோ ஷம் கிடையாது. மற்று இவைகளைத் துலேத்தால் மிக்க பலனுண்டு என்று ஸச்சூத்திரர்கள்வி லக்கவேண்டுமென்றுர். ஸமஸ்த வஸ்துக்களேயும் வியாபாரம் செய்வதால் சூத்திரன் தோஷம டையமாட்டான். தேன், தோல், கள், அரக்கு, மாம்ஸம் இவைகளேயும் உபயோகிக்கலாமெ ன்று கூறுகின்ற காலிகாபுராணவசனத்தினது கருத்து ஆபத்காலத்தில் செய்ய அதிகாரம்கொ டுத்ததென்று கல்பதரு கூறுகின்றது. பாராசரபுராணத்திலும் புண்ணுக்கு, கள், எண்ணெ, பசுவின்பால் முதலியவை, மோர்முதலியவை, இவைகளை சூத்திரனிடமிருந்து கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டுமேதவிர ஒருபோதும் த்விஜனிடமிருந்து கிரஹிக்கக்கூடாதென்றுகூறப்பட்டிருக்கி றது. ஸ்காந்தம் பிரபாஸகண்டததில் ஒ பாபிஷ்? சூத்திரன் தர்ப்பைப்புல்லேத் தொடக்கூடாது. காராம்பசுவினது பாலே அருந்தலாகாது. பலாசஇலேயின் நடுஇலேயில் புசிக்கக்கூடாது. பிரண வமந்திரத்தை உச்சரிக்கவேகூடாது. புரோடாசத்தை சாப்பிடக்கூடாது. குடுமி வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. உபவீதம் தரித்துக் காள்ளக்கூடாது. சம்ஸ்கிருத வார்த்தையை உச்ச ரிக்கக்கூடாது. வேதவாக்கியத்தைச் சொல்லவே கூடாது. மூன்றுகாலஸ்நானம் செய்யக்கூ

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

---

1. மேலேஸச்சூத்திரர்களுக்கு என்று வேறு இருத்தலால் இது அஸச்சூத்திரவிஷயம்

2. சிகையக்ஞோப வீதம் இது இரண்டும்சேர்த்தே நிஷேதிக்கப்படுகின்றபடியால் சிகைமட்டிலும் அவன் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகையால சூத்திரன் யக்ஞத்திலனதிகாரி என்று வேதமவி தித்தலால் யக்ஞாதிகாரவழி குறியான யக்ஞோப்வீதம அவர்க்கிலலேயென்றேர்ப ட்டது

[illegible] (க) [illegible] (உ) [illegible] (ங) [illegible]

[illegible]

—————

[illegible] (ச) [illegible]

டாது. அவர்கட்கு நமஸ்காரமந்திரத்தாலேயே நிச்சயமாய் கிரியையினது ஸித்தி உண்டாய்விடும். நிஷித்தமான ஆசரணைய செய்தானாகில் அவன் மட்டிலுமல்லாமல் தனது பிதிருக்களுடனேயே மூழ்குகின்றான் என்றுளது.

கலிதர்மங்கள்

—(†)—

மற்றும் சிலது மார்க்ஸியத்தில் கலிதர்மத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்டுளது. அதுமுதல் இந்த உலகமான சமஸ்தமும் நிச்சயமாய் ஆபத்துக்குள்ளாய் விடப்போகின்றது என்றாரம்பித்து, பிராமணர்களென்பவர்கள் சூத்திரஸ்திரீயினிடமுண்டானவர்கள் தான். சூத்திரர்கள் பிராமணஸ்திரீயினிடம் பிறக்கிறவர்களே. சூத்திரர்கள் வேதத்திற்காகப் பிராமணனை அடையப்போகின்றார்களென்றுளது. லைங்கத்திலும் சூத்திரர்கட்கு மந்திரயோகித்துவம் உண்டாகும். அவர்கட்கும் பிராமணர்களுடன் ஸம்மந்தமானது இக்கலியுகத்தில் சயனத்தாலும், ஆஸனத்தாலும், போஜனத்தாலுமேற்படப்போகின்றது. அரசர்கள் அக்காலத்தில் சூத்திரர்களே ஆவார்கள். அவர்கள் பிராமணர்களைக் கொல்லுவார்கள். சூத்திரர்கள் பிராமணனது ஆசாரத்தைக் கொள்வார்கள். பிராமணர்கள் சூத்திராசாரமுடையவர்களாவார்கள். க்ஷத்திரியனில்லாத ராஜாவும் ஏற்பட்டுவிடுகிறபடியால் பிராமணர்கள் சூத்திரனைசேவித்துப் பிழைப்பார்கள். எல்லோர்களுக்கும் சூத்

(க) [illegible]

(ங) [illegible]

(ச) [illegible]

1. சமஸ்கிருதம் முதலியது மந்திரம முதலியது.பாஷாமாத்திரத்தில் அவர்க்கதிகாரமில்லையெனில் அபிப்பிராயமே. வேதவசனம் சொல்லக்கூடாதென்ற நிஷேதமும் புண்யத்திற்கென அதைப்பாராயணம் செய்யக்கூடாதென்றதாத்பரியத்தாலேயே. உச்சாரண நிஷேதமானது மனத்தால் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக எழுத்தைப் பார்ப்பதும் கூடாதென்ற தாத்பரியமுடையது. 2. திருஷவணமென்பது முக்காலமுழுக்கு.

3. ....

4. சங்கராஜாதியர்களுக்கும் வேதங்களை பிராமணர்கள் ஓதுவிப்பார்கள்

[illegible]

திரனேயே நமஸ்கரிப்பார்கள். பிராமணர்களால் சூத்திரர்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுவார்கள். சூத்திரர்கள் சுகமாய் ஆஸனத்திலுட்கார்ந்திருக்கும்போது பிராமணர்கள் வந்தபோதிலும் அல்பபுத்தியுள்ள அவர்கள் கொஞ்சமும் அசையமாட்டார்கள். த்விஜ சிரேஷ்டர்களை அல்பபுத்தியுள்ள சூத்திரர்கள் அடிக்கப்போகின்றார்கள். அக்காலத்தில் பிராமணர்கள் விநயத்துடன் வாயைக் கையாற் பொத்தி நீசனான சூத்திரனுடைய காதில் வாக்கியத்தைச் சொல்வார்கள், அப்படியே சூத்திரர்கள் தர்மம் அர்த்தம்முதலியதில் விருப்பங்கொண்டு வேதாத்தியயனம் செய்வார்கள். சூத்திரயோனியிலுண்டான அரசர்களும் அசுவமேதயாகம் செய்வார்கள். இவைகளால் அக்கலியுகத்தில் ஆயுளும், பலமும், ரூபமும் குறைந்து விடும். ஆனால் அக்காலத்தில் மனிதர்கள் கொஞ்சகாலத்திற்குள்ளேயே சித்தியை அடைவார்கள். யுகத்தினது இறுதியில் தன்னியர்கள் தர்மம்புரிய விரும்புவார்கள். திரேதாயுகத்தில் ஒருவருஷம் தர்மம் செய்தால் என்னபலனேற்படுமோ அதுஇக்கலியுகத்தில் ஒருபகலிலேயே அடையலாம். கௌர்மத்திலும் இங்குசொல்லப்பட்டதுபோலேயே பாடவித்தியாசத்துடனே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கௌர்மத்தில்—வெள்ளை வஸ்திர முடையவர்களாயும், அக்ஷமாலை உடையவர்களாயும், தலை மொட்டை உடையவர்களாயும், காஷாயம் தரித்தவர்களாயும், சூத்திரர்கள்யுகத்தினது இறுதியில் தர்மத்தை ஆசரிக்கப் போகின்றார்கள். ராஜாவை உபஜீவித்திருக்கும்பிராமணசிரேஷ்டர்களையும் சூத்திரர்கள் அடிப்பார்கள். ஓ சத்துருவைக் கொல்பவனே! த்விஜர்களது மத்தியில் உயர்ந்த பீடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் சூத்திரர்களை த்விஜர்கள் புஷ்பங்களாலும், பூஷணங்களாலும் இன்னும்மற்றுமாபரணங்களாலும ஸ்வல்பவேத வாக்கியத்துடன் கூடியவர்கள் பூஜிப்பார்கள். அவ்விதம் பிராமணர்கள் பூஜிக்கும்போதும் அலட்சியமாய் இருக்கும் அத்தகைய சூத்திரனது ஸேவைக்காக சில பிராமணர்கள் வாசலிற் காத்திருப்பார்கள். வாஹனத்தின்பேரிலேறிச் செல்கின்ற சூத்திரனை உபஜீவித்துப் பிழைப்பவர்கள் அவனைச்சுற்றிஸேவித்துக்கொண்டு வருவார்கள். பிராமணர்கள் அத்தகாலத்தில் அவனை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டுவருவார்கள். சூத்திரனை ஆசிரயித்துப் பிழைக்கும் அத்தகைய பிராமணர்கள் சூத்திரர்களுக்கு வேதம்முதலியதை ச்சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். நாஸ்திகதியத்தை அடைந்து அத்த

[க] [illegible]

1. அவர் எதிரில்என்றுசேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்

[illegible]

ணைய பிராமணர்கள் அவனது சன்னிதியில் மந்திரங்களைச் சொல்வார்கள். இவ்வளவு வசனங்க
ளும் இங்குசொன்னதெதற்காகவெனில் இவ்விதம் செய்யக்கூடாதென்பதற்காகவே. கலிதர்
மத்தில்நாரதர்பார்வதியைப்பார்த்துக்கேட்கும்போதுகலிதர்மத்தின்லட்சணத்ஸைதக் கூறுகின்றவிடத்
தில் அந்தவிடத்தில் பௌத்தமும், ஜைனமும், சாக்தமும், சைவமும், வைஷ்ணவமும், யோகம
தமும், ஞானமதமும், ஒழிவடைந்து வேதசாஸ்திரங்களுக்கு விருத்தமாய் அக்கலியுகத்தில் ஆ
கப்போகின்றன. அவ்வித மதத்தையே அனுஸரித்தும் பிராமணர்களிருப்பார்கள். ஸ்திரீகள்ப
ர்த்தாவினது சுச்ரூஷையையும சூத்திரர்கள் பிராமணர்களது சுச்ரூஷையையும், மாதாபிதாக்க
ளது சுச்ரூஷையைப்புத்திரர்களும் விட்டுத்தொலைத்து ஜபஹோமம் முதலியதால் சாதிக்கத் தக்க
சில காம்ய கன்மங்களைச் செய்து பிரத்தியட்சமாகப்பதிதர்களாவார்கள். லௌகிகநாமங்களா
ல்கானம் செய்து தேவதையை ஆராதிப்பது சூத்திரர்களது தர்மமே தவிர த்விஜாதிகளுடையத
ர்மமேயன்று. அப்படியிருக்கும்போது அக்கலியுகத்தில் சூத்திரர்கள் செய்தபாட்டுகளால் தே
வதாஸன்னிதியில் பிராமணர்கள் நிருத்தியம்முதலியதைச்செய்யப்போகின்றார்கள். ஸ்மிருதியி
ற்சொன்னமார்க்கத்தை மிகவ அவமதியாய்ப் பேசுவார்கள். விதவைகள் அக்காலத்தில் கான
ம்செய்வார்கள். அதைக் கேட்பவர்களும் மிக்கபாபத்தை அதனாலடைவார்கள். விஷ்ணுபுரா
ணத்தில்— மனிதர்களொவ்வொருவரும் தன் தனது கன்மத்தை முற்றிலும் தொலைத்துவிட்டு
கிருஷ்ண, கிருஷ்ணஎன்றே சொல்லிக்கொண்டு விஷ்ணு த்வேஷிகளாக மகாபாபிகளாய் அதர்
மார்த்தமுண்டாவார்கள். அங்கேயே-த்விஜ சுச்ரூஷையி னாலேயே சூத்திரன் பாகயக்ஞத்தில் அ
திகாரமுடையவனாகின்றான். அவ்விதமுள்ள சூத்திரன் மிக்கதர்மத்தை அடைந்து தனக்கே
ற்பட்ட உத்தமலோகத்தை அடைகின்றான். அதனால்மிக்க தன்னியனாய் விடுகின்றான். சூத்திரன்
தானம் செய்யலாம். பாகயக்ஞத்தால் யஜிக்கக்கூடாது. பிதிருகன்மம் முதலியவைகளையும் ந
ன்கு செய்யவேண்டும். பாகயக்ஞங்களென்றது பஞ்சமஹாயக்ஞங்கள். பாகசப்தத்திற்கு [illegible]
[illegible] என்பதாதிவிடங்கள் போல் பிரசித்திபெற்றது என்று அர்த்தமேற்படுதலால் அல்
லது "[illegible]" என்பதாதி விடங்களிற் போல் ஸ்வல்ப மென்ற அர்த்தத்தை

[௧] [illegible]

(௨) [illegible]

1 இதனால் தற்காலம்நடக்கும் பாகவத சம்பிரதாயமும் வைஷ்ணவசம்பிரதாயமும் நிந்திக்க
ப்பட்டது

2 கைம்பெண்கள் சங்கீதம் கேட்பதும் பெரியதோர் பாபமென்பது கருத்து

[illegible]

யாவது கைக்கொள்க. மதன பாரிஜாதத்தில் பிருஹஸ்பதி—சௌசமும், பிராமணர்களது சுச்ரூஷை, சத்தியம், கோபமின்மை, இவ்வளவும் சூத்திரனது கன்மம், அப்படியே அவர்களுக்கு நமஸ்காரமே மந்திரமாய்ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்றார். பாரதத்தில் ஆனுசாஸநிகபர்வத்தில்—பிர்ம்மாவான்வர்சூத்திரர்களைத் தாமஸகுணம் நிறைந்தவர்களாகஇருக்கின்றார் களென்றறிந்து அவர்களுக்கு த்விஜசுச்ரூஷண மென்றதருமத்தை ஏற்படுத்தினர். அவ்விதம் அவர்களுக்கு சுச்ரூஷை செய்துவரும்போது த்விஜபக்தி அதிகரித்தால் அத்தாமஸ குணங்கள் நாசத்தை அடைந்துவிடும். த்விஜ சுச்ரூஷையினால் சூத்திரன் மிக்க சிரேஸ்ஸை அடைகின்றான். ஹிம்ஸைசெய்யாமல் நல்ல ஆசாரத்தை உடையவனுயிருந்து தேவதைகளையும் த்விஜர்களையும் பூஜைசெய்து கொண்டிருக்கும் சூத்திரன் அநேகதர்மபலங்களை அடைகின்றான். அப்படியே—ஸ்வாஹாகாரம் நமஸ்காரமென்ற இம்மந்திரங்களை சூத்திரனிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரங்களால் சூத்திரன் மந்திரவானுயிருந்து பாகயக்ஞத்தால் ஹோமம் செய்யவேணடும். சூத்திரன் ஒருகாலத்திலும் சேர்த்துவைக்கக் கூடாது. பாபியானவன் தனத்தை அடைந்து மிக்க பீடையைஅடைகின்றான். ராஜாவால் ஆக்ஞை செய்யப்பட்டு த்ர்மப்படி இஷ்டப்படி சேர்க்கலாம்.

ஆபஸ்தம்பர்—சூத்திரனுக்கு இதரவர்ணத்தவர்களுடைய சுச்ரூஷை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேல்மேல் வருணத்தில் சுச்ரூஷை செய்வது மிக்க சிலாக்கியமே. போதாயனர்—ஆரியர்களது அதீனமாயிருக்கின்ற சூத்திரர்களுக்கு மாதம் தோறும் க்ஷௌரவிதியும், அரியன்போல் ஆசமனவிதியும் வஸ்திரத்தால் உபவீதியும் உண்டு. அரியன் என்றால் வைசியனென்று அர்த்தம். '[illegible]' என்று பாணினியும் கூறினர். மனுவும்—நியாயமார்க்கத்தில் இருக்கும் சூத்திரர்கள் மாதந்தோறும் க்ஷௌரம் செய்துகொள்ளல் வேண்டும். வைசியன்போல் சௌச கல்பங்களையும் த்விஜனது உச்சிஷ்டத்தை போஜனமும் செய்யவேண்டும். சௌசமும் ஆசமனமும் ஸூதகமும் அவனுக்கு வைசியனைப்போலவே. அதாவது மூன்றுதடவை ஆசமனம் பதினைந்து நாள் ஆசௌசமென்று அர்த்தம. ஸ்த்ரீயும் சூத்திரனும் ஒருதடவை உட்கொண்டமேலேசுத்தி அடைந்துவிடுகின்றார்கள்என்று யாக்ஞவல்கியர் சொல்லியிருப்பது அஸச்சூத்திரர்களைக் குறித்துச்சொன்னரென்றார் மதனபாலர்.—உதடுதுடைத்தல் மூக்கைத்தொடுதல் முதலியன ஸ்திரீகட்கும் சூத்திரர்கட்கும் கிடையாது. ஏனெனில் ஜலத்தை மூன்றுதடவை உட்

[illegible]

கொண்டு இரண்டுதடவை துடைத்து ஜலத்தால் இந்திரியங்களைத் தொடல்வேண்டும் என்று யாக்ஞவல்கியர் மூன்றுதடவை ஆசமனம் செய்யும் விதியை உடையவர்களுக்குத் தான்விதித்திருக்கின்றார் என்றுசிலர் கூறுகின்றனர். மறறும் சிலர் அங்கு மூன்றுதடவை ஜலத்தை உட்கொண்டு என்றது உபலட்சணமாதலால் ஸ்திரீகட்கும் சூத்திரர்கட்கும் உண்டு. ஆசல்பற்றியே ஸ்திரீயும் சூத்திரனும் என்றவிடத்து சூத்திரனிடத்தில் விசேஷத்தைமட்டிலும் காட்டினார் என்கிறார்கள். உச்சிஷ்டமென்பது பாத்திரத்தில் புசிக்கப்பட்டதுபோக மீந்திருப்பது சொல்லப்படுகிறதே தவிர எச்சிலிலேயிருப்பது சொல்லப்படாது. ஏனெனில் சூத்திரனின் பொருட்டு புத்தியையும் எச்சிலையும் மீந்த ஹவிஸ்ஸையும் கொடுக்கக்கூடாதென்று முன்னமேயே கூறப்பட்டமையாலென்க. சிலர் கிரமமாகவே சொல்கின்றனர். கௌதமர்—சூத்திரனென்பவன் நான்காவதுவருணத்தவன். ஒரேஜாதியுடையவன். அவனுக்கு சத்தியம், கோபமின்மை, சௌசம், ஆசமனத்திற்காகப் பாதப் பிரக்ஷாளனமென்றுசிலர், சிராத்தகர்மம, சேவகம்செய்வது, தனதுஸ்திரீயினிடத்தேஇருத்தல், நமஸ்கார மந்திர மிவனுக்கேற்பட்டிருக்கிறபடி அன்னமஸ்காரமந்திரம இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். பாகயக்ஞத்தால் தானே ஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். அஷ்டகை பாகயக்ஞம் முதலியவை தானே செய்யவேண்டுமேதவிர ருத்விக்முதலியவர்களைக் கொண்டு செய்யக்கூடாது என்று அதனதுபாஷ்யத்திலிருக்கின்றது. தானேஎன்றதால் பத்னிமுதலியவர்களைக் கொண்டு செய்விக்கக் கூடாதென்பதுகருத்தென லட்சுமீதரர்கூறுகின்றார். சிலர் என்று சொன்னதால் பிரதிஷ்டைமுதலியது பிராமணன்மூலமாய் செய்யவேண்டு மென்று சொன்னது போலிது கூடாது சக்தி இருந்தால்தானே செய்யவேண்டும். அசக்தனானால்பிராமணன்மூலமாய் என்றுசொன்னதாயிற்று. ஸச்சூத்திரனாயிருப்பவன் தானேசெய்யவேண்டும அஸச்சூத்திரனென்பவன் பிராமணன்மூலமாய்ச் செய்யவேண்டுமென்றார். ஜாபாலர். ஹேமாத்ரியிலபாரதத்தில் ஓ ஆரசனே! சிராத்தகன்மமும், நீதியும், சத்தியமும, கோபமின்மையும், தனது ஸ்திரீயினிடத்திற் சந்தோஷமும், சௌசமும், எப்போதும் அசூயையின்றியிருப்பதும், ஆத்மஞானமும, பொறுமையும், சாதாரணமாய் நான்குவருணத்திற்கும் ஏற்பட்டுள்ள தர்மங்கள். சூத்திரர்கட்கு ஆத்மஞானம் எவ்விதம்மெனில் புராணசிரவணத்தாலேயே கேட்கவேண்டும் என்ற நியமமும த்விஜர்களைத்தான் குறிக்கும் என்றுவிரதத்தில் ஹேமாத்ரி கூறினார். பகவத்கீதையில்—ஓகுந்திபுத்திரனான அர்ச்சுனா,' என்னை எந்தப்பாபிகள் அடைகின்றார்களோ அ

[illegible — Sanskrit passage in Grantha script, 14 lines]

[illegible — Grantha heading]

[illegible — Sanskrit passage in Grantha script, 5 lines]

வர்கள்ஸ்திரீகளேயாயினும், வைசியர்களாயினும், சூத்திரர்களாயினும், அவர்களும் நற்கதியை அடைவார்கள் என்றார். ஹேமாத்ரியில் விஷ்ணுவும்—பொறுமை, சௌசம், தமம் தானம், இந்திரிய நிக்ரகம், சத்தியம். ஒடுக்கம், அஹிம்ஸை, குருவினது சுச்ரூஷை, தீர்த்தயாத்திரை, தயவு, வணக்கம், லோபமின்மை தேவப்பிராம்மண பூஜை, அஸூயையின்மை ஆகிய இவைகள் சாதாரண தர்மமெனக் கூறப்படுகிறதென்றார். சூத்திரர்களது விருத்தியைச்சொன்னார்கள் மனுவும் பராசரரும்—சூத்திரனுக்கு சுச்ரூஷைசெய்வதே உத்தமான தர்மமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பரிசுத்தனும், நன்குசுச்ரூஷைசெய்யப்பட்டவனும், மெள்ளப்பேசுபவனும் அகங்காரமில்லாதவனும்இருந்துபிராமணர்களை ஆசிரயித்துக்கொண்டுமேல்உலகத்தையடைகிறான். சூத்திரன் ஜீவனவிருத்திசெய்யவேண்டுமானால் க்ஷத்திரியனை ஆராதிக்கவேண்டும். அல்லது தனிகனான வைசியனையாவது ஆசிரயித்து ஆராதிக்கவேண்டும். சுவர்க்கத்தையாவது அல்லது ஜீவனவிருத்தியையாவது விரும்புபவன் பிராமணனையே ஆராதிக்கவேண்டும். சூத்திரனுக்குப் பிராமண ஸேவையேமுக்கியமான கன்மாவாகச்சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வளவையும் விலக்கி வேறொருவிதமாய் செய்கின்றானே அவனது பலன் நிஷ்பலமாய்விடும். அதாவது பிராமணஸேவையில்லாமல் ஸ்நானம் முதலியநற்கன்மங்கள் செய்தபோதிலும் அதுபிரயோசனத்தை அடையமாட்டாதென்பதுகருத்து.

ஸேவகனை இரக்ஷிக்கவேண்டிய கிரமம்.

ஸேவகனை வைத்து ஆளும் எஜமானனைக் குறித்துச் சொல்கின்றார். எஜமானன் ஸேவகர்களது குடும்பத்திற்குத் தனது சக்திக்குத்தக்கபடி அவனது சக்தியையும் குணத்தையும் யோசித்து அவர்களை ஸங்கிரகம் செய்யவேண்டும். எஜமானன் அவர்களைத் தனது புத்திரர்களைப் போல் இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று மேதாதிதி சொன்னார். சூத்திரனுக்கு உச்சிஷ்டான்னத்தையும் கிழிந்த வஸ்திரத்தையும் ஜீர்ணமான படுக்கை முதலியதையும் தான்யங்களையும் கொடுக்க

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌯𑌜𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍌

𑌪𑌤𑌂𑌜𑌲𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

इति श्रीरामभद्रयज्वविरचिते

पतञ्जलिचरिते

सप्तमस्सर्गः॥

श्रीरस्तु

पतञ्जलिचरिते

अष्टमसर्गप्रारम्भः॥

[illegible]

[illegible] ॥௨॥

[illegible] ॥௩॥

[illegible] ॥௪॥

[illegible] ॥௫॥

[illegible] ॥௬॥

[illegible] ॥௭॥

[illegible] ॥௮॥

[illegible] ॥௯॥

[illegible] ॥௰॥

[illegible] ॥௧௧॥

[illegible] ॥௧௨॥

[illegible] ॥௧௩॥

[illegible] ॥௧௪॥

[illegible] ॥௧௫॥

[illegible] ॥௧௬॥

[illegible] ॥௧௭॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௫௬॥

[illegible] ॥௫௭॥

[illegible] ॥௫௮॥

[illegible] ॥௫௯॥

[illegible] ॥௬௰॥

[illegible] ॥௬௧॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥௬௨॥

[illegible] ॥௬௩॥

[illegible] ॥௬௪॥

[illegible] ॥௬௫॥

[illegible] ॥௬௬॥

[illegible] ॥௬௭॥

[illegible] ॥௬௮॥

[illegible] ॥௬௯॥

[illegible] ॥௭௰॥

[illegible] ॥௭௧॥

[illegible] ॥௭௨॥

[illegible]

வைதிக இரக்ஷண்ணிய ஸைன்னியம்

வைதிகர்காள்!

சற்றுச் செவிசாய்த்திடுங்கள், கால இயல்பைக்க
வனித்திலுன்னிநம்மவர் சமயத்துக்குத் தக்கபடி சமயப
ரிபாலனம் செய்யவேண்டும். பூர்வம் அவதரித்தசம
யோத்தாரகர்களெல்லாம தெய்வசம்பத்துடையோராக
ளாய்ச்சித்திகள் பெற்றவர்களாய் இருந்துவைதிகத்தை
த்தழைக்கச்செய்தார்கள். இப்பொழுது நம் தேசமோ
நாஸ்திகம்தழைத்து துராசாரம் மலிந்து, சதாசாரம்
குறைந்து, முன்காலத்தைப்பார்க்கிலும் புதிதுபுதிதா
ன நாஸ்திகர்கள் தோன்றிஇருக்கிறார்கள். அந்தநாஸ்
திகர்களால நமது சமயத்துக்கு அநேகவிதமான கே
டுகள் ஏற்படுகிறது. முற்காலத்துக்கு த்தக்கவாறுஎ
ழுதிய மதோத்தாரணபுஸ்தகங்கள் அக்காலத்துக்குச்சா
தகமாயிருப்பினும இக்காலத்தில்கேட்கும் சிலது
ராசாரக்கேள்விகளுக்குத் தக்கபடி அதில்பதிலேவிரிக்க
வேண்டும் இல்லையானல் எல்லாம்பொய்யென்று நம்
மையும் விழுங்கி நாஸ்திகர்கள் ஏப்பம்விட்டுவிடுவார்க
ள். இப்பொழுதுள்ள நம்நாட்டுசாஸ்திரிகளோ பே
ருக்குசாஸ்திரியேயன்றிக்காரியத்தில ஒன்றுமில்லை. ஏ
தோஒருவரிருவர் படித்திருந்தாலும அவர்களுக்கு நா
ஸ்திகருக்குத்தக்கபடிபதில் உரைக்கத்தெரியாது. வே
தத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைநம்பு. இல்லையானல் ம
ஹாபாபி என்றுசாபம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இ
வைகள் அநேகமாய்த்தங்கள் புத்திரர்களிடத்தே கேள
க்கூடியதுதான். தாமேபுத்திரனுக்கு நாஸ்திகபுத்தி
யைவிரிப்பதற்கு உபாதானம வாங்கியாவது சிரமப்ப
ட்டுபடிக்கப்வைத்து பிறகு அவர்களிடத்திலேயே Fool-
ish Sastry முட்டாள் சாஸ்திரியென்று பேர்வாங்கு
மபடியாய்விட்டது ஆனதால்நம்தேசத்தில் இனிஇந்தநா
ஸ்திகபவிருத்தியாய்த தான்குறையுமேயன்றி, வேசி
ல்குறைந்துவிடுமென்று எண்ணவேண்டாம். இதனு
ல் இங்கிலீஷ்பாஷாப் பயிற்சியை பற்றியேதும் பேசவி
ல்லை. அதைப்படிப்பதால்நாஸ்திகபுத்தி ஏற்படுமென்
பதற்குச்சிறிதும்இடமில்லை. இங்கிலீஷிலும், நமதுசா
ஸ்திரங்கள்ல் முக்கியமானவை யெல்லாமொழிபெய
ர்த்தாய்விட்டது. இன்னும்பெயர்க்கப்படுகிறது. அதை
களைவாசிப்பதினலேயே அநேகமாய் இங்கிலீஷ்பாஷை
ஒருபெரியநன்மையைச்செய்ததென்று எண்ணவே
ண்டும். இதையன்றி அத்தேசத்து நாஸ்திகசாஸ்திர
த்தாலும் அத்தேசத்து அவைதிகமதத்தாலும் நம்மவ
ருக்கு ஓர்இடையூறுநேர்டுகிறது. இங்கிலீஷ்ப்படித்த
வர்களாவது ஒருவிதமாக நல்லவழியைத்தெருவித்தா
ல்அதில்புத்தியைச் செலுத்திப்பார்ப்பார்கள். இதை
யன்றிமற்றொரு இனத்தார் உண்டுகிராமவாசிகளாய்
ப்பசுவுக்குச்சமானமான அறிவுடையோராய்மூன்றுவே
ளைஉண்பதைமாத்திரம் திடவிருதமாய்க்கொண்டவர்
களாய், மற்றக்காரியங்களிலும்வேறுமுயற்சியுடையோ
ராய், அக்ஷரவாசனையும் கண்டறியாதவராய், உலகத்
தின்நிலைமையே தெரியாதவராய், சமயம் என்பதை
க்காதிலுமகேட்டறியாதவராய் அநேகர் உண்டு. அ
வர்களிடத்தில் சமயம, என்றால் சாப்பிடுவதற்கான
ன்பார்கள். அவர்களுக்குச்சமயவாராய்ச்சியை யூட்
டுவது, வெகுதுர்லபம். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு
எல்லாவற்றிலும உபேக்ஷமலிந்து எதையும்லட்சியம்
செய்யாமல்யார்வார்த்தையையும் கேழ்க்கிறதில்லைஎன்
கிற ஓர்பெரியமஹிமை பெற்றசுபாவமும் கும்பகர்ண
னைப்பிடித்திருந்தமஹாலட்சுமியும் அவர்களைப்பிடித்தி
ருக்கிறபடியால் என்னசொன்னாலும் காதில்ஏறாதுஎ
ன்று தோன்றுகிறது. மற்றோர் இனமுண்டு. ஏதோ
தான்கொஞ்சம் படித்திருந்தாலும் அதுவே உலகமெல்
லாம் நிறைந்தவித்தையென்று அகமகிழ்ந்து கெர்வம்
மேலிட்டு எதற்கும் தான்முதலில் வந்துநின்றுகொண்
டு ஒருகாரியமுமசெய்யாமல் செய்கிறவர்களையும் தூ
ஷித்துக்கொண்டு எல்லோரையும் ஜயித்துவிட்டோமெ
ன்று தனக்குள்மகிழ்ந்துகொண்டு அநேகர் உலாவுகிறார்க
ள். மற்றோர் இனத்தார்வேதத்தைக்குருட்டுப்பாடமாக
அத்தியயனம்செய்துவிட்டுப் பாஷாவித்பத்தியின்றியும்இ
ல்லாமல்தான் கற்றவேதத்தின் பெருமையைத்தெரிந்
துகொள்ளாமல் செட்டியிடத்திலும் தட்டானிடத்தி
லும் ஒப்புவித்துக்கொண்டு அநேகர் இருக்கிறார்கள். அ
நேகர்எவ்வளவு படித்திருந்தும சக்தி பூஜையென்று
ஓர்வித வேஷமிட்டு அம்பாளுக்கு நிவேதனஞ்செய்து
குடித்து சதா அம்மயக்கத்தில மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்
இப்படியேவளர்த்துவோ மானல் தலைபபெயிரிட்டவி
ஷயம் எழுதஇடமிராது. ஆனதினல் இத்தகையதீ
ங்கைபெலாம நம்நாட்டைவிட்டகற்ற வேணடுது அவ
சியமானகாரியமாயிருக்கக்கற்றவர்களும் மடாதிபதிகளு
ம்இதைப்பற்றிச் சிந்தியாதுவைசீரம்ப க்ஷண சம்பிர
தாயத்தைமாத்திரமகைபற்றி இருக்கிறார்களென்றுபிர
ம்மவித்தையிலுமஅநேகபத்திரிகைகளிலும் முறையிட்டி

ருக்கிறார்கள். இவைகளொன்றையும் ஒருவராவது கவனியாதுகௌரவமாய் இருக்கிறார்கள். சன்னியாசம்பெற்று க்கிரகஸ்தாகளிடத்தில் பிட்சைக்குப்போகுமசன்னியாசிகள் ஏதேனும்அவர்களுக்குசத்சம்பிரதாயத்தைச்சொல்லுமவழக்கத்தையுமவிட்டுத்தான் இருக்குமநிலைமையையும் கடந்துவிட்டார்கள்ஆனதால் அவர்கள் பிட்சையையுமகுறைத்துவிடுகிறார்கள். தன்னைத்திருத்திக்கொண்டன்றோ பிறருக்குச் சொல்லவேண்டும். தானேகாமக்குரோதாதிகளைவிட்டுத்திருந்தாமல்பிறருக்கு எப்படிச்சொலலமுடியும். ஆனதினால் தன்னைத்திருத்திக்கொள்வதில்முதலில் பிரயாசைப்படவேண்டும். நம்தேசத்தில்முற்காலம்முதல் சமயபரிபாலனத்திற்குப்பிரயாசைப்படுவது சன்னியாசிகளுக்குற்ற தொழிலாய் இருந்தது. அதைஇப்பொழுதிய சன்னியாசிகள் முற்றிலும்மறந்துவிட்டார்கள் நமதேசத்துசன்னியாசிகள் வழக்கத்தை நோக்கியே Salvation Army இரட்சண்ணியசேனையென்று ஒன்றுகிறிஸ்தவர் கூட்டம் பிச்சைவாங்கித்தமது சமயத்தைப்பரிபாலனம் செய்யமுன்வந்தார்கள். அவர்களுக்குநம்தேசத்தில்பிச்சைகிடைக்காமல் அநேகராலஇகழ்ந்து அடிக்கப்பட்டும் வெகு பொறுமையுடன் உழைத்துக்கடைசியில் ஆதரிப்பாரின்றிமலையாளத்து மஹாராஜாவின் பெருமைவாய்ந்தஉபகாரத்தால் ஓர்மூலையில் ஒடுங்கிவிட்டார்களென்றுவதந்திஉலாவுகிறது. சமயபரிபாலனமென்றால்பிறசமயத்தைக்கண்டிப்பதென்று அநேகர்நினைக்கிறார்கள். அதுதவறு. தங்கள் சமயத்தைப்பிறர்மதத்தைக்கண்டிக்காமல்பரிபாலனம்செய்வதேகடவுளால் அவரவர்பக்குவத்திற்குத்தகுந்தபடிபோதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவரவர்கள் தங்கள்தங்கள் சமயக்கொள்கைகளைச்சரிவரத்தழுவிவருவார்களானால்ஒருவரையொருவர் இகழ்வதற்குச்சிறிதும்இடமிராது எல்லாச்சமயத்திலும் சிறிதேனும் உண்மையில்லாமல் போகாது. ஆனதால்நமதுவைதிகசமயத்தின் கொள்கையானதுபிறர் சமயத்தை க் கண்டிப்பதல்ல. நமதுசமயிகள் பிறர் தேசத்துக்குற்ற சமயங்களில்சென்று இரண்டிலும் பற்றில்லாமல் தலையாமலும் எல்லாம் சர்வவல்லமையுடையபரமசனருளால் பரிபாலிக்கப்படுகிறதென்பதைமறவாதுநம்தேசத்துக்குற்றவைதிகாசாரத்தை வழுவாதுநடத்திவருதலே. அங்ஙனம்நாம் இருந்து விடுவோமானால் பிறர்சமயம்நம்காதில்புகுந்தாலும் அதில்துவேஷபுத்தி உண்டாகமாட்டாது. துவேஷபுத்தியுண்டாகாமல் இருந்தால் நம்தேசத்தில் சமாதானம் உண்டாகும். சமாதானம் உண்டானால்,நல்லோர் வெளிப்படுவார்கள் ஆனதால் வைதிக இரட்சண்ணிய சைன்னியமென்பது நம்தேசத்துப்பூர்விக ரிஷிசம்பிரதாயத்தைஅனுசரித்துகாமக்குரோதாதிகள்ஒழிந்து ஆத்மவிசாரம்மேல்பட்டு பிரம்மவித்தியாபரிபாலனத்தில்செவ்வையாய் நுழைந்துசாஸ்திரங்களையும் வேதஉபநிஷத்துக்களையும்ஷட்விததாத்பரியமாய் நுருமுகமாய்க்கற்றுத்தனது அனுபவத்தில்கூடியவரையில்பிரயாசையுற்றுத்தேர்ந்து அந்நிலையையேதன்னைச்சேர்ந்தோருக்கும் பிரசங்கித்து பிரும்மவித்தியாவைப்பரிபாலனம் செய்வதே. இத்தகைய வைதிக இரக்ஷகர்கள் நம்தேசத்தில்தோன்றினால்நன்மைவிளையுமென்பதுதிண்ணம்.

ஸர்வஜநா ஸுகிநோபவந்து
ஸர்வே ஸந்து நிராமயா: ஓம்.

ஓர் யதி

காலத்தின்கொடுமை.

முன்தொடர்ச்சி.

—)0(—

மறுநாட்காலையில் அதன்தாய் அப்புடவையை நதிக்கு எடுத்துப்போவதற்காக எடுக்கையில் தலைப்பில் முடியைக்கண்டு அதென்னவென்று சோதிக்கலாயினள். அப்போது அதில் மீனிருந்ததைப் பார்த்து விட்டுக்குழந்தையைத் திட்ட ஆரம்பித்தகால் அக்குழந்தையினது மாமனார் அதைக்கேட்டு விஷயம் தெரிந்து இப்பெண் எனக்கு வேண்டாமென்று சொல்லிப்போய்விட்டாராம். ஐயா, கேட்டீர்களா காலசுவபாவத்தை. இதைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ அநியாயங்கள் நடக்கிறது. இவ்விதம் பனிரெண்டு வயது பரியந்தமும் அதற்குமேலும் கூடவாசிக்கிறார்கள். பிறகு அவளுக்குக் கல்யாணத்திற்கு எத்தனிக்கிறார்கள். இவ்வளவு காலபரியந்தம் படித்ததின் பலன் நமக்குச் சொந்தமான ஆஸ்திக புத்தியை வேறொழித்தது மனதில், கிறிஸ்தவஸ்திரீகள்போல் நடை உடைகளையும் கைக்கொண்டுஅவளது பிதாவினிடத்தில் எனக்கு அவனைக் கலியாணம் செய்யாதே அவன் படித்தவனல்லன். இவன் குரூபி. என்று வருபவனையெல்லாம் தள்ளித்தனமனதுக் கேற்றபுருடனை விவாகம் செய்யச்சொல்கிறார்கள் இதையெல்லாம்பிதாகேட்டுமகாபுத்திசாலியான அவர் தன்னுடைய மனதிற்கேற்றவனை அதாவது

தக்க சொத்துள்ளவனைப்பார்த்து அவனுக்குக்கொடுக்க எண்ணுகிறார். முன்னோர்கள் வரனுக்கு என்னலட்சணம் பார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ. அதற்கு பதிலாய் நமது அபூர்வஸ்மிருதியிலும் சில லட்சணங்கள் கூறியிருக்கின்றது. அதாவது. வரன் ஊமையாயினும் கூனுயினும் செவிடாயினும் அதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டாம். மற்று பூணூலை தரித்துக்கொண்டு நானும ஒருஜாதி யென்று சொன்னால் மட்டிலும் போதுமானது. இவ்விதமுள்ளவனுக்குப் பெண்ணையும். ரூ 4000-5000- என்று கொடுத்தும் அளவிறந்த வெள்ளிபபாத்திரங்களும் இன்னும்பலதுகொடுத்து விவரகம் செய்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுத்தும் பிறகு நடக்கும் சங்கதிகளும்பல உண்டு. அவைகளைக்கலிகல்யாணகோலா கலத்தில் காண்க. இங்ஙனம் விவாகம் செய்து மாப்பிள்ளையைத்தன்னிடத்தேயே வைத்துக்கொண்டு அவனுக்குப் படிப்பதற்கு சம்பளம், புஸ்தகம், வண்டி, செருப்பு, குடை, நாய், முதலியது வாங்கிக்கொடுத்து இங்கிலீஷ் ஸ்கூலுக்கு அனுப்புவார்கள் அவ்விதமே பெணணையுமனுப்புகிறது. இவ்விதம் மிக்ச சுகமாய் இருவரும் ஆஸ்திக வாசனையேயில்லாமல் வளர்ந்து வருகிறது வழக்கம். பிறகு பெண் ருதுமதியானால் நிஷேகமுகூர்த்தம் முதலியது செய்விக்கிறார்கள். பிறகு குழந்தை கர்ப்பவதியானல் புத்தி சாலியானமாப்பிள்ளை சொல்கிறதென்ன வென்றால், இனி எனதுசம்சாரம்இங்கிருக்கக்கூடாது. இதுமிக்கப்பட்டிக்காடு. என்று சுகியானவர் அங்கிருந்து பட்டணவாசத்திற்கழைத்து வந்து விடுகிறது. அங்கு வந்து பிறகு பிரசவ சமயத்தில் ஏதாவது கஷ்டப்படுகிறாளென்று தெரிந்தால் சிவ, சிவ, பிராந்தி ஒயின் முதலியதை வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். ஐயோ கலிகாலத்தின் கொடுமை இம்மட்டோடு இல்லாமல் தலைக்குமேலும் ஏறி அட்டஹாஸம் செய்கின்றதே. பிரஸவசமயத்தில் டாக்டரைத் தருவிக்கிறேனென காபாடாக்டரையும்கூட்டி வந்து தனக்குக் கூடப்போக சங்கோசமான பிரஸவ அறையில். கொஞ்சமேனும் சந்தேகமின்றி உள்ளேபோகச் சொல்லுகிறான். ஐயோ பாபம். அவன் போய் ஸ்திரீயினது வயிற்றில் கையைவிட்டு சிசுவின் சிரத்திற்கையைவைத்து அவனது தெய்வத்தையும் இயானித்து இத்தகைய குழந்தை நாஸ்திகனாகவேண்டுமென்று சங்கற்பிக்கின்றான். அங்ஙனமே குழந்தை பிறந்தாலும் காலாவதியிலவ்விதமே ஆய்விடுகிறது. அதற்கனுகுணமாகவே குழந்தை பிறந்ததும் தனக்குக் குருமேற்றிசையார்களானதால் குருவைப்போற்றானுமானதுடன் தனது குழந்தைக்கும் தான்கண்டுகொண்ட அற்புதங்களை உபதேசிக்கவேண்டுமென அகமகிழ்ந்து இருக்கின்றாள். கொஞ்சகாலம்சென்றபின் தவழ்ந்துநடக்க ஆரம்பித்தால் உடனே இப்புத்திசாலியான பிதா என்னசெய்கிறதென்றால்! குழந்தை தவழ்ந்துநடக்க ஆரம்பித்து விட்டதே. இக்காலத்தில் குழந்தையின்பேரில் மண்பட்டுவிடுமே அப்படி இம்மண் குழந்தை மேற்பட்டால் தப்பித்தவறி ஆஸ்திகவாஸனையே விட்டு விடுமே. அப்படிமேவிட்டு விட்டால் அப்புறம் குடும்பம் கெட்டுவிடுமென்றெண்ணித்தனது குருகுழந்தைகளைப் போல் காலுக்கு அழகான பூட்ஸ் வாங்கிப்போட்டு மேலெல்லாம் மெதுவான சட்டையும் தைத்து மூடி விடுகிறார்கள்இப்படி வெகுகால பரியந்தம் இப்பாழான ஆஸ்திகமத வாஸனை கிட்ட அணுகாமலிருக்கும்படி காப்பாற்றி வருகின்றார். இதனடுவில் குழந்தைக்கு அழகாய் சீமையிலிருந்து,ஏ மிட்டாய் பிமிட்டாய் முதலியது வருவித்து அதன் பேரைச் சொல்லிக்கொடுத்து அதனைதின்கச் செய்கிறார். பிறகுகுழந்தை கொஞ்சம் பேசஆரம்பித்துவிட்டால் உடனே குழந்தைக்கு,ஏ. பீ. ஸி. டி. முதலியது சொல்லிக்கொடுக்கிறார் கள். அதையும் அது சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டபிறகு பிதாவுக்கு உண்டாகும் சந்தோஷத்திற்களவே கிடையாது. அங்கிருந்து குழந்தையை மாமியாரிடத்தில்கொண்டுபோய் முதலில் விடுகிறது, பிறகுமாமனாரிடம் ஆங்காங்குகொண்டுபோய் குழந்தைக்கு வாசிக்கத்தெரியுமென்கிறது. கிழவிகள், அப்பா வாசி ஒனக்கு ஆப்பியம் வாங்கித்தரேன், அப்பிச்சி வாங்கித்தரேன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்போது இச்செல்வக்குழந்தைகள் கையிற்கிழிந்த காகிதத்துண்டைப்பிடித்துக்கொண்டு A. B. C. D என்று வாசிக்கிறது. உடனே அக்கிழவிகள் ஆடங்

கீ ஆனந் தத்தை அடைந்து குழந்தையைத்தட்டித் தழுவி மூத்த மிட்டுக்குலமே கிருதார்த்தமாய் விட்டதாய் எண்ணு கிறார்கள். ஐயோ இன்னும் மேன் மேலும் நடக்கிற அனியாயத்தைச்சொல்ல வேண்டுமென்று யான்து ணிந்து நின்றாலும எனது நாவு புகழத்துணியவில்லையே. கையிற் பேனாவும நிற்கிறதில்லை. கஷ்டம்? கஷ்டம்?இவ்விதம் முற்றும இவ்வுத்தம மதம் கெட்டு மகாமேல குலத்திலுத்தித்த ஆஸ்திகர்களும்நீசநீசர்களானது யார்செய்தபாபமோதெரியவில்லையே.தான்கெட்டதுதனக்கேதெரியவில்லையே. என்னகதறினாலும் ஒருசெவிசாய்த்துக்கேட்பாரில்லையே ஒருவரும்பத்திரிகையை ஆதரித்துப்படிப்பாரில்லையே. இப்பத்திரிகையை வாங்கும் ஆஸ்திகர்கள் கூடசிலர்முழுமையும் பார்க்கிறார்களில்லையே. ஆயினும் அநேகர்கள் பார்த்துவருகிறார்கள் அவர்களிடமாவதுஎனதுகத்துதல் பிரயோஜனத்தை அடையுமோவென்றால்அவர்களும்சரியான உத்தரம் எழுதுகிறார்களில்லையே.

கொஞ்சம் தெரிந்தவர்களாயினும் முற்காலத்தில் ஒருவருக்கொருவர் சர்ச்சை செய்துவித்தியா விஷயத்திலும் மதவிஷயத்திலும மிக்கசமர்த்தர்களாய் துர்மதங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமற் செய்து யாதொரு இடையூறுமின்றித் தனது கன்மங்களினின்று கொஞ்சமும் வழுவாது நடந்து வந்தார்கள். அவ்விதம் நடந்தவர்கள் நமது முன்னோர்களே தவிர வேறொருவரல்ல, ஆனாலவர்கள் காலத்தில் துர்மதங்களே கிடையாதென்றெண்ணவேண்டாம்மகா கொடிய மதஸ்தர்களான துலுக்கன் முதலியவர்கள் வெகுஇடையூறுகளை நமது முன்னோர்கட்குச் செய்தார்களென்று மேலேயே எடுத்துரைத்திருக்கிறேன். இவ்விதம் செய்ய பாத்தியப்பட்டவர்கள் நாம் சும்மா இருக்க, ஐயோ புரமதஸ்தர்கள் மேற்சொன்ன விதம் அப்பியசிக்கிறுகள். என் நாமும்அவ்விதம் அப்பியாசம்செய்யக்கூடாது. சிவசிவ.இவ்விதம் சிலவிடங்களிலப்பியாசமும் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்பவர்களைக் கண்டு சந்தோஷிக்க வேண்டியிருக்கநம்மவர்களிற் சிலமூடர்கள் சொல்கிறதாவது கிறிஸ்தவர்களைப்போல்இவர்களும் அப்பியாசம செய்கிறார்கள். அவர்களைப்போல் பிரசங்கிக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். இவர்நாளில் கிறிஸ்தவர்களைக் கண்டாரேதவிர நம்முன்னோர்களது கதையைக்கூடக் காதாறக்கேட்டாரில்லையே.ஏதாவது ஒருவிதமாவது இக்காலத்தில் சரியாக வைதிகமதத்தை அனுசரித்து நடத்துகிறார்களா பாருங்கள். எல்லாம பணச்செலவுக்கு ப்பிடித்த கேடே தவிர வேறொன்றும் அகப்படவில்லை. நமது பெரியோர்கள் காலம் இவ்விதம்வருமென்றெண்ணியே நமது மதத்திலேயே பலவிதம் கற்பித்துப் பலவித தேவதாபேதங்களேற்படுத்தி வைத்தார்கள். ஐயோ, அவர்களது தீர்க்காலோசனையைக் கூட நாபமீறி மகாபுத்திசாலிகளாய் அவதரித்திருக்கிறோமென்றெண்ணுகிறேன். ஸ்மிருதிகளில் எவ்வளவோ விதமெல்லாமாலோசித்து அநேக அபூர்வசம்பவமான பாபங்களை எண்ணி அதற்கு ப்பிராயிச்சித்தம விதித்திருக்கின்றனர்: அப்படியிருந்தும்இக்காலத்தில் ஒவ்வொருஅபூர்வமான விஷயங்கள் சம்பவிக்கின்றன. அதற்குநமது ஸ்மிருதிகளில் என்ன பிராயச்சித்தம விதித்திருக்கிறார்களென்றாராய்வோமெனில் அதிற் கூறியுள பாபங்களில் ஒன்றிலும்சம்மந்திக்கிறதில்லை.

இன்னும் வரும்.

சுப்ரமணியர்புஜங்கம்

இப்பெயர் கொண்ட புஸ்தகம், பதவுரை அன்வயம் பொழிப்புரை சப்தம க்ரியாரூபம் முதலிய விசேஷ அர்த்தங்களுடன் ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபர் ப்ரம்மஸ்ரீ கு. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்கள் ஆக்ஞைகொண்டு அவர் சிஷ்யரும் ப்ரம்மவித்யா ஆபீஸ் கிரந்தபரிசோதகருமான மேல்மங்கலம் சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மிகநேர்த்தியாக அச்சிட்டு விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கிறது. இதன் விலை அணா 0- 4-0 வேண்டுபவர்கள் நடுக்காவேரியிலுள்ள ப்ரம்மவித்யா ஆபீஸ்மானேஜருக்கெழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தபால்சார்ஜ் வி- பி கமிஷன்பிரத்தியேகம்.

நல்லமோதிரம் நல்லமோதிரம்

எங்கள் ரோஜாமொட்டு மோதிரத்தை வாங்கிப்பார்த்த திண்டாடியார்த்தவர்கள் 2000ரூபா மதிப்பார்கள். இதிலஒன்பது கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரோஜாப்பு மொட்டைப்போலிருக்கும். இங்கிலீஷகை வேலை எண்ணெ தண்ணீர் பட்டால் மங்கிப்போகமாட்டாது. சிறிதுமங்குமானால் உலாந்தா சுண்ணாம்பால்மினுக்கி விட மூந்தியபிரகாசத்தைஅடையும்.

இதன்விலைரூபா உ

இம்மோதிரங்களில் ஒருடஜன் வாங்குபவர்களுக்கு ஒருவெள்ளிகடியாரமும் ஒருநிக்கல் வெள்ளிச்சங்கிலியும் இனாமாய் க்கொடுக்கப்படும். ஆறுமோதிரங்கள் வாங்குபவர்களுக்கு ஒருநிக்கல் சில்வர்கடியாரமும் சங்கிலியும் இனாமாகக்கொடுக்கப்படும். மூன்றுமோதிரங்கள்வாங்குபவர்களுக்கு ஒருசட்டைத்தெறிக்கொளை கொடுக்கப்படும்.

நிரந்தர அபிமானி

மொத்தமாக ரூபா 100 பொருளுதவி செய்யும் கனவான்களுக்கு இதுவரையில் இவ்வாபீஸில் போடப்பட்டனவ்விதப திப்பும் இனிபோடப்படும் பதிப்புகளும்இவ்வாபீஸ் உள்ளவரையில் அனுப்பிவரப்படும்.

ரூபா 50 கொடுத்துதவும் அபிமானிகளுக்கு இதுவரைபோடப்பட்டுள்ள புஸ்தகங்கள் அனுப்பப்படுவதுந்தவிர வைத்தியசாத்திரதீபம் முடிவுபெறுமவரை போடப்படும் புஸ்தகங்களும வைத்தியசாதஸ்மிருதி ஆருகாண்டமும்கொடுக்கப்படும்.

ப்ரம்மவித்யா

மேற்கண்டபத்திரிகை12மாதங்களடங்கியமாதப்ஒருமுறை அடியிற்கண்டவிஷயங்களுடன்பிரசுரிக்கப்பட்டுவெளியிட்டுவருகிறது.

(1)	பத்திராதிபர்குறிப்பு	இவைகள்மூல
(2)	மூலஸ்மிருதிகள்	
(3)	நிபந்தனங்கள்	
(4)	வேதாந்தப்பிரகரணங்கள்	மும்தமிழில்பெ
(5)	புராணங்கள்	
(6)	வியாகரஸாஸ்திரம்	
(7)	வேதார்த்தங்கள்	ய
(8)	காவ்யலட்சணங்கள்	யர்ப்பும்.
(9)	வைத்தியம	

ஏதேனும் விவாதமும் அவசியமுமான ஸ்லோகவிருத்தாந்தமும் சேர்ந்தால் அனுபந்தமாகவும்,விளம்பரங்களைமேற்றுளியிலும்போடப்படும்.

பழயகையொப்பக்காரர்கட்கு ரூபா 3மாத்திரம்சந்தா
புதியகையொப்பக்காரர்களுக்கு ரூபா 4

கீதார்த்ததீபிகைஎன்ற

ஸ்ரீ பகவத்கீதையின்
தமிழுரை.

—(*)—

1. 2. 3 ஆகியவிந்தப்பதிப்புகளைக்காட்டிலும்,இந்த நான்காவதுபதிப்பில கீதாமாகாத்மியம் கீதாபாராயணமயத்தில செய்யவேண்டிய அங்கந்யாஸம், கரந்யாஸம் தியானசுலோகங்கள் பகவதஸ்தோத்திரம் இவைகளும் இக்கிரந்தத்தில் உபயோகப்பட்டிருக்கிறசுருதி, ஸ்மிருதி புராணாதி வாக்கியங்களின அகராதி அட்டவணையும் புதிதாய்ச்சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

விலை ரூபா 4—0—0

வேண்டுவோர் அடியிற்கண்டவிலாஸப்படி எழுதிப்பெற்றுககொள்ளலாம.

இங்ஙனம்

மானேஜர

R. நாராயணஸ்வாமிஅய்யர்

ப்ரம்மவித்யா ஜகத்குரு ப்ரஸ்

நடுக்காவேரி

தஞ்சை